

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

พิมล โชติธนอริวัฒน์

งานนิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
เมษายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

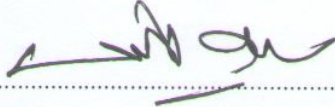
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ พิมพ์ โชติชนอริวัฒน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

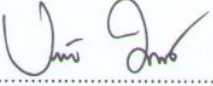
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภายู ชีระวนิชตระกูล)

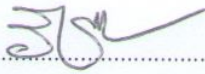
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภายู ชีระวนิชตระกูล)

.....กรรมการ
(ดร.ชัยพงษ์ รักงาม)

.....กรรมการ
(ดร.วรชัย ภิรมย์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๕ เดือน เมษายน พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความอนุเคราะห์ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภญา ชีระวิชิตระกุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลักงานนิพนธ์ ดร.ชัยพนธ์ รังงาม และ ดร.วรชัย ภิรมย์ กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ซึ่งแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา นายบุญชัย ทิพยางกูร ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญารุท นางสาวเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนหัวถนนวิทยา ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการหาคุณภาพเครื่องมือและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูกตเวทีแด่ บพภริ บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านาน

พิมล โชติชนอธวัฒน์

58920422: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ/ การบริหารงานวิชาการ/ เทศบาลเมืองพนัสนิคม

พิมล โชติธนอริวัฒน์: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม (USING INFORMATION TECHNOLOGY FOR ACADEMIC ADMINISTRATION OF SCHOOL UNDER PHANATNIKHOM MUNICIPALITY) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สภาฯ วีระวิชิตระกูล, กศ.ด. 100 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม และแนวทางการพัฒนากลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ .22-.76 และค่าความเชื่อมั่น .92 2) แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เป็นคำถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงรายด้านจากมากมาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

2. เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม คือ ควรประชุมชี้แจงคณะครูและบุคลากร ให้เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีการอบรมคณะครูและบุคลากรเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และควรเพิ่มวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือทางเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง ระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามในการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	9
การบริหารงานวิชาการ.....	13
การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ.....	18
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
สรุปผล.....	58
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก.....	78
ภาคผนวก ข.....	80
ภาคผนวก ค.....	84
ภาคผนวก ง.....	93
ภาคผนวก จ.....	97
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	100

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
2	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามเพศ.....	43
3	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง.....	44
4	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	44
5	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	45
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยรวมและรายด้าน.....	45
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา.....	46
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา.....	47
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน.....	48
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้..... 50
12	การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมนำเสนอ จำแนกตามตำแหน่ง..... 51
13	การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมนำเสนอ จำแนกตามวุฒิการศึกษา..... 52
14	การเปรียบเทียบ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมนำเสนอ จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน..... 53
15	ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิ..... 98
16	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม..... 99

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษาอย่างรวดเร็ว และนโยบายทางการศึกษาก็ได้พัฒนาให้สอดคล้องกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วยเช่นกัน ดังนั้น การจัดการศึกษาในสถานศึกษาต้องจัดให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาความเจริญทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มีสาระสำคัญที่ใช้เป็นหลักในการปฏิรูปการศึกษาของชาติทั้งในส่วนที่เป็นความมุ่งหมาย หลักการของการจัดการศึกษา สิทธิ และหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, หน้า 37-38 อ้างถึงใน สุชาติ ใหญ่เลิศ, 2554) ความสำคัญกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในหมวด 9 มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ และในศตวรรษที่ 21 นี้ การปฏิวัติสารสนเทศ (Information revolution) จะเด่นชัดยิ่งขึ้น สารสนเทศกลายเป็นอาวุธและทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของฐานแห่งอำนาจทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สารสนเทศสามารถช่วยให้กิจกรรมทุกด้าน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสังคมต่าง ๆ กำลังเข้าสู่สังคมสารสนเทศ (Information society) และสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge society) (สุชุม เฉลยทรัพย์, 2550, หน้า 2)

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย พุทธศักราช 2552-2556 กล่าวไว้ว่า “ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) ด้วย ICT” สังคมอุดมปัญญาในที่นี้ หมายถึง สังคมที่มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างชาญฉลาด เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่เศรษฐกิจ และสังคมฐานความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน และมั่นคง ส่งเสริมให้มีการนำ ICT มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนในการศึกษาในระบบทุกระดับชั้นมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสำคัญ

การบริหารงานของโรงเรียน ได้จัดแบ่งงานออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 12) แต่การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักของการบริหารการศึกษา เพราะไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ จากการศึกษาของสมิทธิ์ และคณะให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา และงานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร โดยการบริหารงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40 ของงานทั้งหมดในสถานศึกษา ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจึงถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา (ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543) และจากการศึกษาระดับของงานการบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545) แบ่งเป็น 17 งาน ได้แก่ 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) การวางแผนงานด้านวิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9) การนิเทศการศึกษา 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการบรรลุตามวัตถุประสงค์ มีความจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ เพราะจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ ซึ่งสามารถทำให้กระบวนการบริหารงานวิชาการบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้น จนกลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนเกือบทุกระดับ ซึ่งบทบาทและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีความสะดวกสบายยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม และเกิดการกระจายโอกาส เช่น การใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม ทำให้เด็กที่อยู่ในชนบทหรือเด็กที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร มีโอกาสได้เรียนรู้เหมือนเด็ก

ที่อยู่ในเมือง ทำให้เกิดสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น เทคโนโลยีสารสนเทศยังเข้ามามีบทบาทในด้านการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล บันทึก จัดเก็บ รับรู้ข่าวสาร ติดต่อประสานงาน ซึ่งทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา เพิ่มความสะดวกสบายในการติดต่อหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ลดแรงงานในการทำงานต่าง ๆ และลดต้นทุนการบริหารงาน

เทศบาลเมืองพนัสนิคม มีโรงเรียนสังกัด จำนวน 5 แห่ง คือ โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีกิตติวรรณนุสรณ์ โรงเรียนเทศบาล 2 วัดกลางทুমมาวาส “ศิริอุปถัมภ์” โรงเรียนเทศบาล 3 วัดเกาะแก้วนครสวรรค์ โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองพนัสนิคม นโยบายของผู้บริหารเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการศึกษา คือ ส่งเสริมพัฒนาการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (เทศบาลเมืองพนัสนิคม, 2558, หน้า 29)

ดังนั้น ในการบริหารงานของสถานศึกษาจึงต้องมีเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงาน และการบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไปในการบริหารงานวิชาการ และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

คำถามในการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม อยู่ในระดับใด

2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันหรือไม่

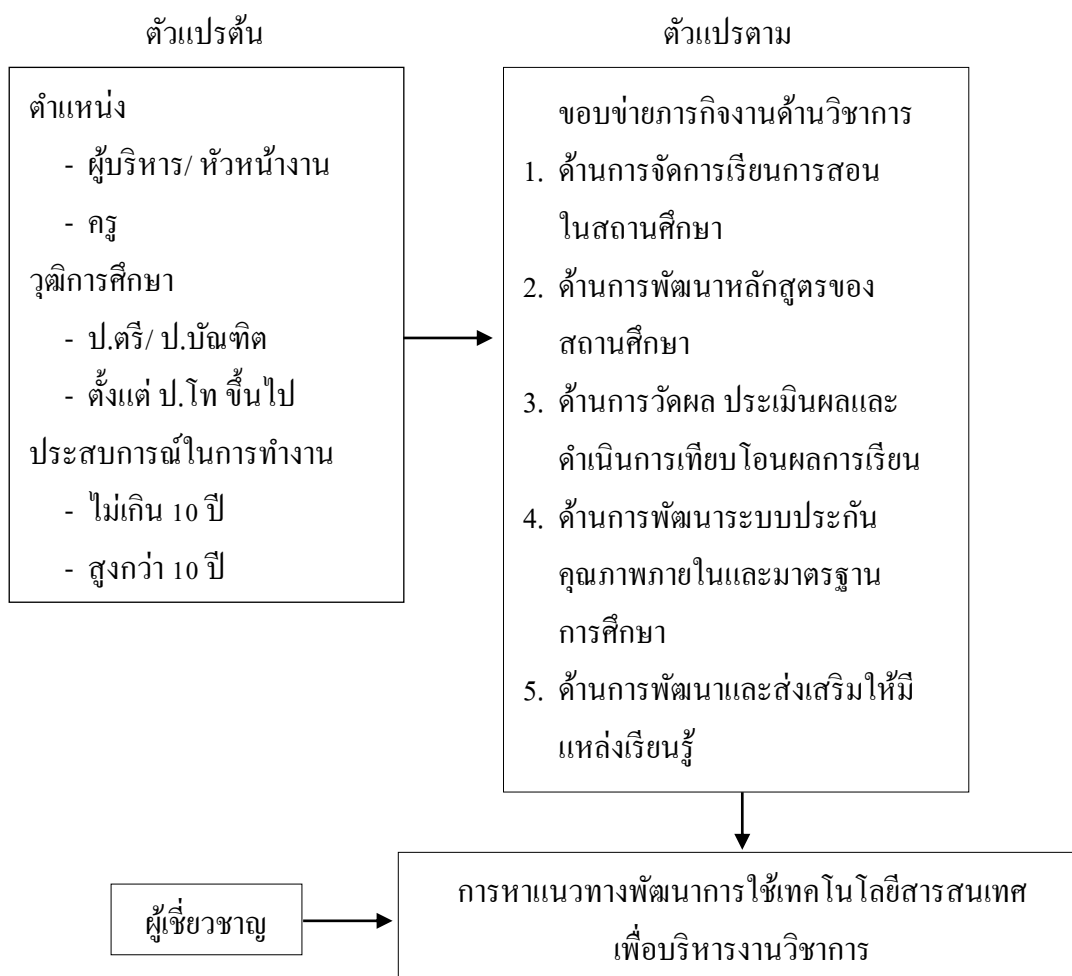
3. แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมเป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน จะมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545, หน้า 29) โดยคัดเลือกมา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย ทั้ง 5 ด้านนี้ เป็นการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานมากที่สุด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
3. ทำให้ได้แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
4. ผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545, หน้า 29) โดยคัดเลือกมา 5 ด้าน

- 1.1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 1.1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 1.1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 1.1.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- 1.1.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาคณะครู โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ซึ่งมีทั้งสิ้น 152 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (1970, p. 608) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 108 คน จากนั้นสุ่มโดยอิงทฤษฎีความน่าจะเป็นหรือเป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) จับฉลากผู้บริหารสถานศึกษาคณะครูตามสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ตามโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

ตำแหน่ง

- ผู้บริหาร/ หัวหน้างาน
- ครู

วุฒิการศึกษา

- ป.ตรี/ ป.บัณฑิต
- ตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป

ประสบการณ์ในการทำงาน

- ไม่เกิน 10 ปี
- สูงกว่า 10 ปี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยคัดเลือกมา 5 ด้าน ได้แก่

- 3.2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 3.2.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 3.2.3 ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 3.2.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- 3.2.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริหารงานวิชาการ หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการให้เหมาะสมกับสภาพ และตอบสนองกับความต้องการของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ในการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ของผู้วิจัยทั้ง 5 ด้านนี้ เป็นการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานมากที่สุด

2. เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศ เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การเก็บข้อมูล การประมวลผล การแสดงผลลัพธ์ และการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

3. งานด้านวิชาการ หมายถึง ขอบข่ายงานวิชาการ 5 ด้าน โดยเลือกจากขอบข่ายงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด ดังนี้

3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวางแผนการสอนของบุคลากรในสถานศึกษา การส่งเสริมเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างผู้เรียน

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร การศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่น แนวทางการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรและการประเมินผลการใช้หลักสูตร

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการวัดผล และการประเมินผล ตามคู่มือการประเมินผลการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลในแต่ละกลุ่มสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้ การวิเคราะห์ผลในภาพรวมของโรงเรียน รายชั้นเรียน รายบุคคล และการจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศ

3.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบันทึกข้อมูล สรุปรายงานผล การประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน (Internal quality assurance) การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาภายใน และพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษาให้มีคุณภาพ

3.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การนำเทคโนโลยี สารสนเทศไปใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์

4. ตำแหน่งผู้บริหาร/ หัวหน้างาน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ งานบุคลากร งานงบประมาณ และงานบริหารทั่วไป ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

5. ครู หมายถึง คณะครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ในการวิจัยครั้งนี้ได้ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และอายุงาน

6. วุฒิการศึกษา หมายถึง การศึกษาสูงสุดในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ ได้จำแนกวุฒิการศึกษา เป็น 2 ระดับ คือ ป.ตรี/ ป.บัณฑิต และตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป

7. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงาน จนถึงปัจจุบัน ในงานวิจัยนี้ได้จำแนกประสบการณ์ในการทำงานเป็น 2 ระดับ คือ ไม่เกิน 10 ปี และสูงกว่า 10 ปี

8. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ซึ่งมีคุณสมบัติ มีประสบการณ์ การบริหารงานวิชาการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในเรื่องการบริหารงานวิชาการ

9. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริหารงานวิชาการ คือ ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม (ตามข้อ 8) โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริหารงานวิชาการ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. การบริหารงานวิชาการ
3. การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology) หมายถึง เทคโนโลยีทุกด้านที่เข้ามาร่วมกันในกระบวนการจัดเก็บ สร้างและสื่อสารสารสนเทศ ดังนั้นจึงครอบคลุมเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในกระบวนการข้างต้น เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลบันทึกและค้นคืน เครือข่ายสื่อสารข้อมูล อุปกรณ์สื่อสาร และโทรคมนาคม เป็นต้น รวมทั้งระบบที่ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์เหล่านี้ (สุชาดา กิระนันท์, 2542, หน้า 23)

เทคโนโลยีสารสนเทศในความหมายแคบที่สุด หมายถึง เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบันทึก จัดเก็บ ประมวลค้นคืน ส่งและรับเชื่อมโยงข้อมูลและสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในกระบวนการข้างต้น ในความหมายที่กว้างขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศจะเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทุกด้านนำมารวมกันในกระบวนการสร้าง จัดเก็บ และสื่อสารสารสนเทศ (สุชาดา กิระนันท์, 2542, หน้า 7)

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน และอุปกรณ์โทรคมนาคมทั้งหลายในหน่วยงานหรือในธุรกิจต่าง ๆ มุ่งไปที่การคิดค้นวิธีการจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล การจัดระบบข้อมูลให้ผู้ใช้สามารถร่วมกันใช้ข้อมูลได้อย่างสะดวก การจัดทำรายงาน ตลอดจนผลลัพธ์ในรูปแบบกราฟิกที่ผู้ใช้เข้าใจได้ง่าย การจัดทำระบบต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหาร เลย์ไปจนถึงสนับสนุนการจัดทำกลยุทธ์ธุรกิจ (ครรชิต มาลัยวงศ์, 2544, หน้า 11)

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology: IT) หรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and communication technologies: ICT) คือ เทคโนโลยีสองด้านหลัก ๆ ที่ประกอบด้วยเทคโนโลยีระบบคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมที่ผนวกเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในการกระบวนการจัดหา จัดเก็บ สร้าง และเผยแพร่สารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียง ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ข้อความหรือตัวอักษร และตัวเลข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้อง ความแม่นยำ และความรวดเร็วให้ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น อาจกล่าวได้ว่า ประกอบขึ้นจากเทคโนโลยีสองสาขาหลัก คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม สำหรับรายละเอียดพอสังเขปของแต่ละเทคโนโลยีมีดังต่อไปนี้ คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ และปฏิบัติตามคำสั่งที่บอก เพื่อให้คอมพิวเตอร์ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้คอมพิวเตอร์นั้นประกอบด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ ต่อเชื่อมกันเรียกว่า ฮาร์ดแวร์ (Hardware) และอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์นี้จะต้องทำงานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือที่เรียกกันว่า ซอฟต์แวร์ (Software) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546, หน้า 4)

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ และระบบงานที่ช่วยให้ได้สารสนเทศที่ต้องการ ในที่นี้หมายถึง เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งส่วนมากแล้วจะหมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน อุปกรณ์โทรคมนาคมต่าง ๆ รวมทั้งซอฟต์แวร์ทั้งแบบสำเร็จรูปและแบบพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการงานเฉพาะด้าน ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้จัดเป็นเครื่องมือสมัยใหม่และใช้เทคโนโลยีระดับสูง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2547, หน้า 7 อ้างถึงใน พัทธรินทร์ สนธิวินิช, 2549)

เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความหมาย เป็น 2 นัย คือ ความหมายแบบแคบ จะหมายถึง อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม ประมวล เก็บรักษาและเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศ โดยรวมในฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ฐานข้อมูล และการสื่อสาร โทรคมนาคม ส่วนความหมายแบบกว้าง จะเป็นความหมายคล้ายกับระบบสารสนเทศ (Information systems) โดยทั่วไปจะนิยมใช้ความหมายแบบแคบโดยพิจารณาว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนประกอบหนึ่งของสารสนเทศ จากความหมายดังที่กล่าวมา พอจะสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และใช้เทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใช้สำนักงาน ตลอดจนซอฟต์แวร์ช่วยสนับสนุนให้มีกระบวนการดำเนินการจัดเก็บแลกเปลี่ยน ประมวลผล และเผยแพร่ข้อมูล การใช้เทคโนโลยีระบบเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกองค์กรหรือสถานศึกษา ตลอดจนการนำเสนอในรูปแบบของเสียง ข้อมูล หรือภาพ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2551, หน้า 16)

จากความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศข้างต้น สรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology: IT) หมายถึง เป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์โดยการนำเอาคอมพิวเตอร์

มาใช้งานเพื่อจัดการกับข้อมูล การประมวลผลการเผยแพร่ข่าวสาร ในด้านต่าง ๆ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปในชื่อสั้น ๆ ว่า ไอที (IT) และเทคโนโลยีด้านการสื่อสารโทรคมนาคมในการติดต่อสื่อสาร

องค์ประกอบและความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่าประเทศต่าง ๆ ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ การศึกษามากขึ้น อาทิเช่น อินเทอร์เน็ต ดาวเทียมสื่อสาร คอมพิวเตอร์ และซีดีรอม ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการจัดการศึกษาที่เน้นกระบวนการรับ และถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาประชาชน ให้ได้รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทันสมัย และมีความพร้อมที่จะแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

โดยทั่วไปแล้วเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีโทรคมนาคมซึ่งนับวันจะรวมเป็นเนื้อเดียวกัน (Converge) จนแยกไม่ออก นอกจากนั้นยังเป็นเทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยให้เกิดการใช้ประโยชน์ด้านการนำเสนอ หรือกระจายเสียง (Broadcasting) การผสมผสานของเทคโนโลยีเหล่านี้จะเห็นได้ชัดในการประยุกต์ใช้ในด้านต่าง ๆ เช่น ตู้เบิกเงิน ATM อินเทอร์เน็ต และเคเบิลทีวี หากพิจารณาในเชิงกายภาพแล้วเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ 1) ฮาร์ดแวร์ (Hardware) 2) ซอฟต์แวร์ (Software) 3) ฐานข้อมูล (Database) และ 4) บุคลากร (Peopleware) และสามารถจำแนกรายละเอียดออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้ 1) ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ข้างเคียง (Peripherals) 2) ฮาร์ดแวร์โทรคมนาคมซึ่งสามารถจัดหมวดหมู่เป็นประเภทมีสาย (Wireline) และไร้สาย (Wireless) รวมทั้งฮาร์ดแวร์ประเภทเครือข่ายซึ่งสามารถจัดประเภทเป็นเครือข่ายท้องถิ่น (Local area network: LAN) และเครือข่ายระหว่างพื้นที่ (Wide area network: WAN) 3) ฐานข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management information system: MIS) ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Executive information system: EIS) รวมทั้งการสร้างฐานข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป (Canned program) เช่น dbase excel เป็นต้น 4) อุปกรณ์สำนักงานอัตโนมัติ (Office automation: OA) ซึ่งเป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการเรียนการสอน รวมถึงเครื่องโทรศัพท์ โทรสาร Scanner bar-code VDO และ Tele-conferencing และการสื่อสารในระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้เมื่อนำมาใช้ประโยชน์เฉพาะประเภทหรือร่วมกันแล้วก็กลายเป็นการประยุกต์ใช้ (Applications) ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น 1) ระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographical information system: GIS) เพื่อการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ชุมชน และทรัพยากรธรรมชาติ 2) เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม สารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม เช่น Computer-aided-design (CAD) Computer-aided-manufacturing (CAM) ซึ่งช่วยในการออกแบบทางอุตสาหกรรม เช่น

ออกแบบรถ ออกแบบสถาปัตยกรรม ออกแบบลายเสื้อในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นต้น รวมทั้งระบบอัตโนมัติในภาคการผลิตโดยใช้คอมพิวเตอร์ควบคุม (Automation) 3) เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคธุรกิจ นับตั้งแต่การใช้ OA ในสำนักงานไปจนถึงการใช้ระบบ Point-of-sales (POS) เพื่อช่วยในระบบจำหน่ายสินค้าคงคลัง และระบบบัญชี เป็นต้น 4) เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจการสาธารณสุข เช่น ระบบ Medical information system เพื่อการสืบค้นข้อมูลเวชระเบียน หรือระบบโทรเวช (Tele-medicine) ซึ่งช่วยในขบวนการวินิจฉัยไปจนถึงการบำบัดผู้ป่วยที่อยู่ห่างไกล 5) เทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการและบริหารรัฐกิจ เช่น ระบบบัตรประจำตัวประชาชน ระบบการวางผังเมือง และการใช้ที่ดิน การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งการบันทึกลายนิ้วมือหรือการสเก็ชภาพคนร้ายโดยใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

นอกจากนี้แล้ว ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology: IT) นำโดยวิทยาการทางด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมนำสมัย ยังทำให้เกิดการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในสาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในภาครัฐและเอกชน ทั้งในวงการธุรกิจและการพัฒนาสังคม ตลอดจนการใช้งานในระดับอุตสาหกรรมไปจนถึงครัวเรือนทางด้านคอมพิวเตอร์นั้นมีวิวัฒนาการที่ทำให้ขนาดเล็กลง (Miniaturization) หากแต่พลัง (Power) และสมรรถนะสูงขึ้น จนทำให้มนุษย์สามารถเอาชนะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้โดยง่าย ในขณะที่ระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย ทำให้ปัญหาอันเนื่องมาจากระยะทางและเวลาลดลงอย่างมหาศาล ทั้งหมดนี้เป็นไปได้ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าที่เกิดขึ้นจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (Microelectronics) และเทคโนโลยีเครือข่าย (Network technology) ในขณะที่ระบบโทรคมนาคมได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดาวเทียม (Satellite technology) และพัฒนาการทางด้านใยแก้วนำแสง (Fiber optics) เป็นหลัก (ไพรัช รัชพงษ์ และพิเชฐ คุรงค์เวโรจน์, 2541)

เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ประกอบด้วย 1) การรวมตัว (Convergence) ของเทคโนโลยีแกนหลักหรืออีกนัยหนึ่งอุตสาหกรรม 3 ประเภท คือ โทรคมนาคมคอมพิวเตอร์ และการกระจายเสียง (Broadcasting) โดยพัฒนาการของระบบดิจิทัล (Digitization) และเทคโนโลยีบีบอัดสัญญาณ (Compression) ซึ่งทำให้สามารถรับและส่งสัญญาณในรูปของมัลติมีเดีย (Multimedia) ได้อย่างรวดเร็ว สมบูรณ์ และในปริมาณสูง 2) ราคาของการใช้และการเป็นเจ้าของอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศถูกลงอย่างมากและมีแนวโน้มจะถูกลงเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราค่าสื่อสารโทรคมนาคมที่จะเป็นไปตามกลไกตลาดมากยิ่งขึ้น เมื่อแผนแม่บทโทรคมนาคมถูกนำมาปฏิบัติ

รวมทั้งราคาของคอมพิวเตอร์ซึ่งถูกลงเรื่อย ๆ เช่นเดียวกัน 3) อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศหลากหลายประเภท รวมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีขนาดเล็กลงด้วยวิวัฒนาการของไมโครชิป ซึ่งทำให้สะดวกต่อการใช้ และทำให้การต่อเชื่อมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เป็นไปได้ในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ เช่น Notebook คอมพิวเตอร์ที่มีโมเด็มและโทรศัพท์ไร้สายในระบบดิจิทัล ที่สามารถต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนอกสถานที่ทำงานได้ เป็นต้น 4) การพัฒนาซอฟต์แวร์ในปัจจุบันได้ดำเนินมาถึงขั้นที่ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบุคคลทั่วไปที่ไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยี การใช้โปรแกรมที่ใช้ง่าย (User-friendly) ในรูปแบบ Menu-based และการใช้เมาส์ (Mouse) เพื่อกด (Click) รูปกราฟฟิก (Object-oriented) จึงทำให้การแพร่กระจายของเทคโนโลยีเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว 5) ความนิยมและการกระจายอย่างรวดเร็วของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของการหันเหจากกิจกรรมที่ใช้ “อะตอม” เช่น การส่งเอกสารกระดาษไปสู่การใช้ “บิต” (Binary digit: BIT) ซึ่งคือเนื้อหาใน Cyber space และ 6) วิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มนุษย์สามารถเอาชนะเงื่อนไขด้าน “เวลา” และ “ภูมิศาสตร์” ได้เป็นอย่างมาก อาทิ เช่น การมีงานรับดาวเทียมในโรงเรียนห่างไกล (Tele-education) หรือการส่งจดหมายในระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic-mail: E-mail) (ไพรัช รัชพงษ์ และพิเชฐ คุรงค์เวโรจน์, 2541)

การบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญหรือถือได้ว่าเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังนั้นการบริหารงานวิชาการ จึงเป็นหัวใจหลักในการบริหารการศึกษาหรือบริหารสถานศึกษา ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้นิยามของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

กิตติมา ปรีดีดิลก (2532, หน้า 47) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

อาภา บุญช่วย (2537, หน้า 2) ให้คำนิยามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 2) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

กมล ภูประเสริฐ (2544, หน้า 6) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

รุจิร ภูสาระ (2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2546, หน้า 2) ได้กล่าวถึงงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการ คือ งานที่เกี่ยวกับหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการถ่ายทอดความรู้ไปยังกลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียนการจัดสื่อเทคโนโลยีการศึกษา การวัดผล และประเมินผล การประกันคุณภาพ รวมถึงการจัดบรรยากาศเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

สันสนีย์ เครือชะเอม (2546, หน้า 20) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดการกิจกรรมทุกในโรงเรียน ที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของชนิดหลักสูตร เพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนงานวิชาการ การจัดงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ การวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน และการประเมินผล การจัดการงานวิชาการ นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการยังหมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

สันติ บุญภิรมย์ (2547, หน้า 4) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิด ทุกประเภท ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนซึ่งเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไหลหล่อเลี้ยงหัวใจ ซึ่งเป็นงานวิชาการ สามารถเกิดพลวัตร (Dynamic) อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาต่อไป

Fiste (1957, p. 214) ได้กล่าวเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่โรงเรียนที่ต้องรับผิดชอบทางวิชาการ เริ่มตั้งแต่กำหนดปรัชญา และจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียน โดยคำนึงถึงบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ของชุมชนเป็นพื้นฐาน รวมทั้งการประเมินผลโปรแกรมการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ตลอดจนการวัดผล เพื่อติดตามการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี

โดยสรุป การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดทุกประเภท ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพอยู่ตลอดเวลา

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการและการบริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการต่อเนื่องของการบริหารการศึกษา ซึ่งงานวิชาการเป็นภารกิจที่ต้องทำ ส่วนการบริหารงานวิชาการเป็นกิจกรรมการดำเนินงาน ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสามารถ สรุปเกี่ยวกับงานวิชาการและการบริหารงานวิชาการได้ว่า งานวิชาการเป็นภารกิจที่จะต้องกระทำ จะกระทำกับภารกิจนั้นอย่างไรให้ลุล่วงไปด้วยดี บังเกิดทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพ ของงาน สิ่งนั้น คือ การบริหารงานวิชาการ (สันติ บุญภิรมย์, 2547, หน้า 4) ซึ่งนักการศึกษา ได้กำหนดขอบข่ายของงานวิชาการไว้ ดังนี้

กิตติมา ปรีดีศิลป (2532, หน้า 57-73) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการออกเป็น 6 งาน ดังนี้ 1) การวางแผนงานเกี่ยวกับวิชาการ เป็นการดำเนินงานในเรื่องขั้นตอนของการทำ แผนงานวิชาการ 2) หลักสูตรและการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่ององค์ประกอบของหลักสูตร โครงสร้างสอน และบันทึกการสอน 3) การจัดการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่องการจัด แผนการเรียนการสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด และการจัดทำเครื่องมือครู 4) สื่อการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่องหลักเกณฑ์ ในการเลือกสื่อการสอนและเกี่ยวกับแนวทางในการจัดสื่อการสอน 5) การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่องการนิเทศการสอนการฝึกอบรม 6) การวัดและประเมินผล เป็นการดำเนินงานในเรื่องการกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผล และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการสร้างข้อสอบ

อาภา บุญช่วย (2537, หน้า 2) ได้นำเสนอขอบข่ายของงานวิชาการโรงเรียน ซึ่งได้แยก ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) งานประจำ ประกอบด้วย งานต่าง ๆ ได้แก่ งานโปรแกรมการเรียน (แผนการสอน) งานจัดชั้นเรียน จัดตารางสอน โครงสร้างสอนและบันทึกการสอน จัดครูสอนแทน การประเมินผลการเรียน การสอบคัดเลือกนักเรียนใหม่ การปฐมนิเทศ ครูใหม่ การนิเทศภายใน การพิจารณาแบบเรียน การพิจารณาสื่อการเรียน การสอนซ่อมเสริม การส่งเสริมนักเรียนที่เรียนดี ให้เพิ่มพูน การจัดการบริการเอกสารการใช้หลักสูตร การจัดห้องวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การจัดให้มีทรัพยากรบุคลากรภายในโรงเรียน การจัดให้มีความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียน การส่งเสริมให้เด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2) งานโครงการ ประกอบด้วยงานต่าง ๆ คือ ปฏิทิน ปฏิบัติการของโรงเรียน กลุ่มมือครู กลุ่มมือนักเรียน จัดอัตรากำลัง งบประมาณใช้จ่ายแต่ละรายวิชาชุมนุม วิชาการของนักเรียนแผนปฏิบัติการระยะต่าง ๆ 3) งานอื่น ๆ ประกอบด้วยงาน ดังนี้ งานวัดผล งานแนะแนว งานโสตทัศนศึกษา และงานห้องสมุด

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 17) แบ่งขอบข่ายการบริหารงานวิชาการออกเป็น 4 งาน ดังนี้ 1) การวางแผนงานวิชาการ เป็นการดำเนินงานในเรื่องการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้และการจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน 2) การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่องการจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอนและการฝึกงาน 3) การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่องการจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดและการนิเทศการสอน 4) การวัดและประเมินผล เป็นการดำเนินงานในเรื่องกระบวนการ

กมล ภูประเสริฐ (2545, หน้า 9-18) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ 9 ประการ คือ 1) การบริหารหลักสูตร คือ การดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรของสถานศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปี รายภาคเรียน ที่เหมาะสมกับชุมชนและท้องถิ่นของตนเอง มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และการเรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม 2) การบริหารการเรียนการสอน คือ การดำเนินงานเกี่ยวกับการรวบรวมวิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้แล้วในการบริหารหลักสูตร โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ผู้เรียนได้สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม 3) การบริหารการประเมินผล คือ การดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อจะได้พิจารณาในการเตรียมการขั้นตอนต่อไป 4) การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา คือ การดำเนินการเกี่ยวกับการทำความเข้าใจกับหลักการนิเทศภายใน ที่มีเป้าหมายสู่มาตรฐานการศึกษาร่วมกัน เกิดจากการร่วมกันคิดร่วมกันทำ ให้แต่ละคนเป็นทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อให้สถานศึกษานั้น ๆ สามารถพึ่งตนเองได้ในทางวิชาการ จัดให้มีการกำหนดวิธีการ และระยะเวลาการนิเทศภายในให้เป็นไปในลักษณะของกัลยาณมิตร ประกอบกับให้มีการควบคุม ดูแล ส่งเสริมและแก้ไขปัญหา ร่วมกันในการดำเนินงานนิเทศภายใน 5) การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ คือ การดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาของบุคลากรร่วมกัน เพื่อหาข้อสรุปว่า บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านใดบ้าง และด้านใดบ้างจะต้องพึ่งพามนุษย์ภายนอก จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ ในระยะเวลาที่เหมาะสมและต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีมาตรการควบคุมดูแลให้ดำเนินงานไปตามแผนที่กำหนดไว้ 6) การบริหารการวิจัยและพัฒนา คือ การดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ และจัดให้มีการทำวิจัยในภาพรวมของสถานศึกษา อันเป็นผลมาจากการกำหนดประเด็นปัญหาร่วมกัน ในขณะเดียวกัน

ก็มีการจัดมาตรการการควบคุม 7) การบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ คือ โครงการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง 8) การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ คือ การจัดทำข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการให้เป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดช่วงระยะเวลาในการเก็บรวบรวม และแยกในแต่ละงานให้เหมาะสม 9) การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา คือ การประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมในสามขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผลก่อนการดำเนินงานการประเมินผลระหว่างการทำงาน และการประเมินผลหลังการดำเนินงาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 32) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการได้ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผลประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 12) การส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

การบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545) โดยคัดเลือกมา 17 ด้าน 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) การวางแผนงานด้านวิชาการ 3) การจัด การเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9) การนิเทศการศึกษา 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) การจัดทำ ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16) การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

Miller (1965, p. 175) พบว่า งานวิชาการ ประกอบด้วย 1) การจัดโปรแกรมการสอน 2) การปฏิบัติตามโปรแกรม 3) การจัดให้มีการเรียนการสอน และ 4) การจัดบริการการสอน ในขณะที่ Sergiovanni (1980, pp. 267-268) ให้ความเห็นว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ได้แก่ 1) การตั้งปรัชญาการศึกษาขึ้นมา และตั้งวัตถุประสงค์ในการบริหารงานเพื่อให้บรรลุปรัชญาการศึกษานั้น 2) จัดทำโครงการเพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ 3) จัดให้มีการประเมินผลหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ 4) สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้พร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลง 5) จัดหาวัสดุเพื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้น มีขอบข่ายที่กว้างขวางครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของสถานศึกษา รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อความสะดวกและชัดเจนในการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ตามขอบข่ายงานที่สถานศึกษาปฏิบัติอยู่เป็นปกติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2545, หน้า 29) โดยคัดเลือกมา 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการด้านการศึกษา ประเทศไทยได้นำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการศึกษา เพื่อขยายการศึกษาไปสู่ผู้ด้อยโอกาสในชนบทและในภูมิภาคดังจะเห็นได้จาก 1) เทคโนโลยีดาวเทียมทางการศึกษา (Educational satellite) กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินโครงการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เมื่อประเทศไทยมีการส่งดาวเทียมไทยคม ขึ้นสู่วงโคจรในปี พ.ศ. 2536 โดยมีการดำเนินการร่วมกับโรงเรียนไกลกังวล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมของโรงเรียนในภูมิภาคต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานใกล้เคียงกัน 2) เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทางการศึกษา (Educational computer) คอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ในวงการอย่างแพร่หลาย ทั้งในรูปแบบการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และค้นหาข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ได้ตลอดเวลา ในปัจจุบันได้มีการจัดการศึกษาผ่านอินเทอร์เน็ตแล้ว ทั้งในลักษณะของการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย (Webbase instruction) และมหาวิทยาลัยเสมือนจริง (Virtual university) 3) เทคโนโลยีประชุมทางไกล (Teleconference) เป็นวิธีการนำสื่อทางไกลทางภาพและเสียงมาใช้ในการให้การศึกษา โดยการส่งสัญญาณสื่อสารกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านระบบโทรศัพท์และวิทยุของสถานีแม่ไปยังผู้เรียนที่รอรับสัญญาณ

อยู่ในสถานียุคหลาย ๆ แห่งได้ ผู้เรียนสามารถซักถามปัญหากับผู้สอนได้เลย (วีระพันธ์ สุขพานิช, 2548, หน้า 30-31 อ้างถึงใน พัชรินทร์ สนชีวนิช, 2549)

ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่สามารถนำประโยชน์มาสู่วงการศึกษาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม หากรู้จักใช้ให้เป็นประโยชน์และคุ้มค่าต่อการลงทุน และเทคโนโลยีสารสนเทศยังทำให้เกิดสังคมยุคสารสนเทศที่มีสรรพสิ่งมากมายให้เรียนรู้ได้ไม่รู้จบหมดสิ้น การเชื่อมโยงข้อมูลและสารสนเทศด้วยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก คือ อินเทอร์เน็ต สร้างการเรียนรู้ให้เกิดได้กว้างขวางและกระจายไปทุกระดับทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (บุปผชาติ ทัพพิกรณ์, 2544, หน้า 7-15)

นอกจากนี้แล้ว เทคโนโลยีสารสนเทศยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การศึกษาเปิดกว้างกระจายไปได้กว้างไกล นำสังคมให้เปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เทคโนโลยีในเว็บได้สร้างหนทางของการประยุกต์ใช้เพื่อการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาอัลติมีเดียบนเว็บทำให้สามารถแสดงผลเพื่อตอบสนองกระบวนการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์โดยการเรียนรู้ร่วมกัน จากแนวทางที่ปรากฏในนโยบายหลักของประเทศคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ และแนวคิดจากคนในสังคมของโครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งประสบการณ์จากทิศทางการพัฒนาการศึกษาในประเทศชั้นนำของโลก ซึ่งให้เห็นความสำคัญของบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะเป็น “ฟันเฟือง” สำคัญในความพยายามของสังคมที่จะแก้ไขปัญหา ปรับปรุงประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบการศึกษาในสังคมโลกาภิวัตน์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากธรรมชาติของเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการศึกษา มีความละเอียดอ่อนที่คล้าย และแตกต่างกันออกไป

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องวางกรอบที่รัดกุมในกระบวนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของประเทศ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่อาจเกิดขึ้นได้ เพื่อให้ประชาคมในระบบได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำมาซึ่งประสิทธิผลที่ต้องการ โดยวิสัยทัศน์ของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเอื้อประโยชน์ทางการศึกษา คือ “ความมุ่งมั่นของสังคมที่จะนำพาประเทศชาติก้าวเข้าสู่ยุคสารสนเทศ ด้วยระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้การศึกษาของชาติมีความเท่าเทียม ทัวถึง มีคุณภาพ และมีความต่อเนื่องเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ภายใต้เครือข่ายทางกายภาพ และเครือข่ายความร่วมมือของประชาคมศึกษาและท้องถิ่น ตามกรอบนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ก้าวหน้า ภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดของระบบการศึกษาอย่างมีพลวัต” (ไพรัช รัชชพงษ์ และพิเชฐ คุรงค์เวโรจน์, 2541)

นโยบายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารการศึกษาที่เช่นเดียวกับการบริหารงานในด้านอื่น ๆ หลักการในการบริหารการศึกษาก็คล้ายกัน ในแง่ที่ว่า สามารถใช้หลักการ MI (Man, money, management, material และ information) ซึ่งจะต้องนำมาใช้ในการวางแผนการจัดองค์กรจัดบุคลากร สิ่งการประสานงาน รายงาน และการเงินการคลัง ทั้งนี้ การก้าวเข้าสู่ยุคสารสนเทศที่สมาชิกในสังคมรอบตัวเรามีความต้องการข้อมูลข่าวสารที่ฉับไวและมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วขึ้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงขึ้น ผู้รับผิดชอบงานในสำนักงานจะต้องสามารถปรับตัว และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนางานของตนและองค์กร โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนางานบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงนั้นจะต้องมุ่งประเด็นหลักอย่างน้อย 4 ประการ (ไพฑูริย์ สิงหคำ, 2547, หน้า 41-42) คือ

- 1) ความเป็นเลิศ (Excellence) 2) ความเสมอภาค (Equity) 3) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และ 4) ความเป็นสากล (Internationalization)

ในส่วนของภาครัฐบาล ได้กำหนดแนวนโยบายทางด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในด้านการศึกษาดังนี้ 1) กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2544-2553 ของประเทศไทย ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศไว้ 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานของรัฐบาล (e-Government) ด้านการพาณิชย์กรรม (e-Commerce) ด้านการอุตสาหกรรม (e-Industry) ด้านการศึกษา (e-Education) และด้านสังคม (e-Society) โดยได้กำหนดเป้าหมายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาในด้านการศึกษา (e-Education) ไว้ว่า “พัฒนาและเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับของประเทศเพื่อรองรับการพัฒนาสู่การเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้” และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ดังต่อไปนี้ 1) พัฒนากลไกการบริหารนโยบายและการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เกิดการเข้าถึงอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน 3) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับ 4) เร่งพัฒนาและจัดหาความรู้ (Knowledge) และสาระทางการศึกษา (Content) ที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสม 5) ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในมาตรา 63-69 ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กำหนดขอบเขตครอบคลุมไปถึงการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาบุคลากร การวิจัย การจัดตั้งกองทุนและหน่วยงานกลางเพื่อวางแผนนโยบายและบริหารงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีการศึกษา และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2547-2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้เงื่อนไขที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาไว้ 4 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้จากแหล่งและวิธีการที่หลากหลาย โดยจัดให้มีการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการเรียนการสอน เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทางไกล จัดให้มีการศูนย์ข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Courseware center) ให้มีการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) จัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) จัดให้มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (e-Library) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong learning) นำไปสู่สังคมแห่งคุณธรรมและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารพัฒนาการบริหารจัดการและให้บริการทางการศึกษา พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์ ระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรทุกระดับที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมและเอกชน สร้างศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศ (Operation center) เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระดับชาติและระดับกระทรวง รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และให้บริการทางการศึกษาด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผลิตและพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในทุกระดับการศึกษา พัฒนาผู้สอนและนักวิจัย ส่งเสริมการวิจัย และนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับองค์กรของรัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาการศึกษาและอุตสาหกรรม และ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การกระจายโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยจัดให้มีและกระจายโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง มุ่งเน้นการจัดหาและใช้ทรัพยากรทางด้านเครือข่ายร่วมกัน จัดหาระบบคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน

ชุมชน และท้องถิ่น เตรียมบุคลากรปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เพียงพอ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มและการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพในการใช้ปฏิบัติงาน

สาระสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น เป็นนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา อันเป็นตัวกำหนดแนวทางในการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ได้กำหนดแผนแม่บทในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ที่ตอบสนองแผนระดับชาติและระดับกระทรวง โดยกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมาย 4 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดหาระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและสรรหามูลค่าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนา

การเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหาร

จัดการ

ซึ่งในส่วนของยุทธศาสตร์ที่ 4 นั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร (ICT operating center) ทุกระดับให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายใน รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและให้บริการทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในด้านการบริหารงานของรัฐบาล (e-Government) และด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (e-Education) สำหรับเป้าหมายของแผนแม่บทในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีดังนี้

1. มีระบบฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกระดับ
2. หน่วยงานทุกระดับมีคลังข้อมูล (Data warehouse) เพื่อการตัดสินใจ
3. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยผ่านระบบเครือข่าย
4. มีศูนย์ปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
5. มีระบบเครือข่ายภายในองค์กร (Intranet) เพื่อใช้ในการบริหารงาน

6. หน่วยงานทุกระดับมี Software ที่ถูกกฎหมายสำหรับการบริหารจัดการและพัฒนาระบบ

7. มีโปรแกรมประยุกต์ที่ใช้ในการบริหารงานด้านบุคลากร ด้านบริหารทั่วไป ด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ ด้านติดตามประเมินผล ด้านบริหารกิจการนักเรียนในทุกระดับ

8. มีระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (Geographic information system: GIS)

9. มีเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์และให้บริการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน นอกจากนี้แล้วยังได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง นโยบายและมาตรฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ โดยมีนโยบายและมาตรฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาดำเนินการตามนโยบาย ดังนี้

1. นโยบายส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยกำหนดให้มีระบบสารสนเทศ จัดให้ผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ ประสานให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหา แบ่งปัน และแลกเปลี่ยนทั้งด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศ ลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนในเมืองกับชุมชน

2. กำหนดมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจำแนกออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา โดยกำหนดให้มีแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระยะกลาง (3-5 ปี) มีการสนับสนุนงบประมาณ มีการส่งเสริมและประสานงานจากชุมชน มีระบบกำกับและติดตาม มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน และมีบุคลากรรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน กำหนดให้มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและระบบอินเทอร์เน็ตที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอน มีซอฟต์แวร์ที่จำเป็นสำหรับใช้ในสถานศึกษาที่ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ มีการจัดห้องเรียนที่หลากหลาย มีระบบการบำรุงรักษาและความมั่นคงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3 ด้านการเรียนการสอน มีหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอนแต่ละสาระการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือ มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลาย ผู้สอนเป็นแบบอย่างและสอนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยคำนึงถึงกฎหมาย คุณธรรม และจริยธรรม

2.4 ด้านกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในรูปแบบที่หลากหลาย ผู้เรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.5 ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ มีเว็บไซต์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีระบบจัดการแหล่งเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ มีการจัดรวมสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบ จัดเป็นคลังแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศหรือห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์

2.6 ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน มีการให้ความร่วมมือและสนับสนุนสถานศึกษา มีการให้บริการความรู้กับชุมชน ตลอดทั้งมีการประสานเครือข่ายชุมชนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือ

สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการด้านการศึกษา โดยนำมาใช้ในการวางแผนการจัดองค์กร จัดบุคลากร สั่งการ ประสานงาน รายงาน และการเงินการคลัง ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเป็นเครื่องมือที่สามารถนำประโยชน์มาสู่วงการศึกษาดี

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องซึ่งจะส่งผลต่อตัวแปรทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตำแหน่ง

ตำแหน่งผู้บริหาร/ หัวหน้างาน หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ งานบุคลากร งานงบประมาณ และงานบริหารทั่วไป ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

ตำแหน่งครู หมายถึง คณะครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ในการวิจัยครั้งนี้ ตำแหน่ง หมายถึง การจัดสรรตำแหน่งออกเป็นประเภท หมวดหมู่ ตามลำดับชั้น

เพื่อความสะดวกในการสรรหา บรรจุแต่งตั้ง เลื่อนขั้น และเลื่อนตำแหน่ง การจำแนกตำแหน่ง แบ่งเป็น 3 ประเภท

การจำแนกตำแหน่งตามลักษณะตำแหน่ง Position classification เป็นการจำแนกตำแหน่ง โดยถือลักษณะความรับผิดชอบของตำแหน่งเป็นสำคัญ เช่น กลุ่มเจ้าหน้าที่ธุรการ การเงิน นิติกร วิศวกร เป็นต้น จำแนกตามลักษณะยศ Rank classification เป็นการจำแนกตำแหน่งตามตำแหน่งที่ประกอบกับชั้นยศ ใช้กับทหาร ตำรวจ จำแนกตามลักษณะชั้นยศทางวิชาการ Academic rank classification จำแนกตามคุณลักษณะความเชี่ยวชาญ วิชาการ เช่น ครู อาจารย์ สอดคล้องกับแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ทำการศึกษาสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิจัย พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา หมายถึง การศึกษาสูงสุดในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ ได้จำแนกวุฒิการศึกษา เป็น 2 ระดับคือ ป.ตรี/ ป.บัณฑิต และตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป วุฒิการศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกตัวแปรหนึ่งและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน ซึ่งการศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถ ความคิดเห็น เจตคติและทักษะต่าง ๆ การพัฒนาตนให้เป็นครูที่ดีนั้น ต้องมีการเรียนรู้และศึกษาเพิ่มเติมให้สูงขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และการพัฒนาการงานอาชีพที่ก้าวหน้า นั้น จำเป็นต้องศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และการพัฒนาการงานอาชีพที่ก้าวหน้า นั้นจำเป็นต้องศึกษาในระดับที่สูงขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกันยา สุวรรณแสง (2532, หน้า 81-84) ได้กล่าวถึงการศึกษาอบรมว่า มีอิทธิพลทำให้คนเราแตกต่างกัน หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกันได้ คนที่ได้รับการศึกษาที่ดีจะเป็นคนที่มีคุณภาพ คนที่ขาดโอกาสศึกษา ความสามารถทางสติปัญญา โดยที่ รัชนิมญ์ สุวรรณกาญจน์ (2550) กล่าวว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีอายุ วุฒิการศึกษา และโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน ต่างกัน มีปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมัณฑนา ไกรสกุล (2553, หน้า 60) ศึกษาการพัฒนาบุคลากรของ

ข้าราชการครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายจตุนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครู โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายจตุนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 การพัฒนา 9 ด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการฝึกอบรมสัมมนา แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า วุฒิการศึกษาจะมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ วุฒิการศึกษา จะมีผลทำให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ดังนั้น วุฒิการศึกษาจึงเป็นตัวแปรที่น่าสนใจ และได้นำมาศึกษาครั้งนี้

ประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนานเท่าใด ประสบการณ์ก็มากตามไปด้วย ซึ่งประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งเป็นปัจจัยหรือตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญและน่าสนใจ มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ดังนี้ พัทธรินทร์ สนธิวนิช (2549, หน้า 77) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานตามทัศนะของบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า บุคลากรที่มีอายุโดยเฉลี่ย 36.45 ปี มีทัศนคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก สำหรับความพร้อมของอุปกรณ์ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง และความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน อยู่ในระดับค่อนข้างดี สอดคล้องกับวรุดม บวรณสรพสิทธิ์ (2552) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเขาฉกรรจ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเขาฉกรรจ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านซอฟต์แวร์ และด้านบุคลากร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ประสบการณ์ในการทำงานเป็นตัวแปรที่มีผลต่อความต้องการของการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปิ่นธร วิจารณ์ (2550) ศึกษาวิจัยการพัฒนาเครือข่ายระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขตรัชโยธิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขตรัชโยธิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 สืบหาข้อมูลจากสภาพจริงจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ระยะที่ 2 ร่างรูปแบบและพิจารณารูปแบบเครือข่ายระบบสารสนเทศเพื่อจัดการศึกษา ระยะที่ 3 ตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบเครือข่ายระบบสารสนเทศเพื่อจัดการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มครู จำนวน 245 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพของการจัดการศึกษาขาดบุคลากรที่รับผิดชอบด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจด้านระบบสารสนเทศ และการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา และยังไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ 2) พัฒนาเครือข่ายระบบสารสนเทศเพื่อจัดการศึกษา ประกอบด้วย การสร้างหลักสูตรการสอนทางไกล 3) การแลกเปลี่ยนสื่อการสอน 4) การจัดกิจกรรมการศึกษา ร่วมกัน 5) การใช้ฐานข้อมูลห้องสมุดร่วมกัน 6) การใช้ e-Learning ร่วมกัน 7) การแลกเปลี่ยนและพัฒนามูลฐาน 8) การแลกเปลี่ยนสถานที่เรียน 9) การสร้าง Web board สำหรับแสดงความคิดเห็น และ 10) บุคลากรที่รับผิดชอบและดูแลเครือข่ายร่วมกัน

คมกฤษ สมสาร (2551) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ปัญหาการบริหารงานโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ประชากร ได้แก่ ครูที่รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านบริหารงบประมาณ ด้านบริหารวิชาการ และสุดท้าย คือ ด้านบริหารงานบุคคล นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง จะมีปัญหาการบริหารงานโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมทั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี บุคลากร และมีงบประมาณในการพัฒนา Software ที่สามารถใช้ตรงตามความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุณิสา ศิลปสร (2551) ได้ศึกษาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ศึกษากรณีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานศึกษา กรณีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรและผู้บริหาร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัย 1) ผลการวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์ พบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม โดยมีการนำคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft office มาใช้ในการบริหารงาน อยู่ในระดับสูง และพบว่า ปัจจัยสำคัญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ คือ ปัจจัยในเรื่องข้อมูล การติดต่อประสานงาน และความต้องการของหน่วยงาน ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ ปัญหาในด้านความสามารถของบุคลากร 2) ผลการวิจัยเชิงสำรวจ พบว่า 2.1) ประโยชน์ที่ได้รับจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในหน่วยงานอยู่ในระดับสูง โดยคุณลักษณะเฉพาะที่มีผลต่อความคิดเห็น คือ ตำแหน่งลักษณะงานหลักที่รับผิดชอบและอายุราชการ 2.2) การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารงานสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา อยู่ในระดับปานกลาง โดยคุณลักษณะเฉพาะที่มีผลต่อความคิดเห็น คือ ตำแหน่ง ลักษณะงานหลักที่รับผิดชอบ อายุบุคลากร 2.3) ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยด้านข้อมูล ลักษณะงาน เป็นต้น และมีสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหาร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในทุกกรณี 3) ผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์ 3 ประการ ได้แก่ 3.1) ด้านบุคลากร ควรให้ความสำคัญต่อการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3.2) ด้านการบริหารงานควรมีการวางแผนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในทิศทางเดียวกัน และ 3.3) ด้านอุปกรณ์และงบประมาณควรวางแผนและจัดงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอ ซึ่งจะทำให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ณัฐนันท์ ป้องวัน (2552) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝันเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และครูผู้สอน จำนวน 115 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอ

หนึ่งโรงเรียนในฝัน ได้รับการจัดสรรเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานและมีจำนวนเพียงพอในการปฏิบัติงาน โดยมีการติดตั้งระบบเครือข่าย Network และเชื่อมต่อระบบ Lan ให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตภายในโรงเรียนอย่างทั่วถึง บุคลากรร้อยละ 77.80 มีการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานและมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา พบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการเผยแพร่ความรู้ด้าน ICT ต้องพิจารณาเรื่องบทบาทหน้าที่และการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของครูและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบให้มากขึ้น เพราะหากครูมีความสนใจและศึกษาอย่างเต็มที่ก็จะสามารถนำความรู้มาเผยแพร่ให้กับนักเรียนได้โดยตรงทั้งยังลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง โดยกำหนดให้ผู้บริหารและครูต้องได้รับการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนและระบบการบริหารจัดการที่ดีเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี รวมถึงมีการฝึกอบรมทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อให้ครูมีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ

อภิญา รัตนโกเมศ (2552) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ทั้งด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด ตามลำดับ คือ การวัดและประเมินผล การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการและการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3

- 1) ด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ มีแนวทางการดำเนินการ คือ ให้ความรู้แก่บุคลากร ประชุมระดมสมอง ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประสานงาน ส่งงาน และติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ จัดทำระบบสารสนเทศที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และจัดโครงการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง
- 2) ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีแนวทางการดำเนินการ คือ ให้ความรู้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง พัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ครูผู้สอน ส่งเสริมการจัดทำแบบเรียน e-Learning และจัดประชุมเพื่อประเมินผลสำเร็จและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3) ด้านบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีแนวทางการดำเนินการ คือ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน และการเผยแพร่สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาโปรแกรม

สำเร็จรูปที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร จัดทำคลังข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ ติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน ทั้งในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผล มีแนวทางการดำเนินการคือ อบรมบุคลากรให้สามารถใช้โปรแกรมการวัดและประเมินผล จัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และเป็นปัจจุบัน วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคลรายวิชา และกลุ่มสาระการเรียนรู้ เก็บหลักฐานการพัฒนายอย่างเป็นระบบ และจัดประชุมเพื่อประเมินผลความสำเร็จและอุปสรรคในการดำเนินงาน

สมศักดิ์ เหมือนดาว (2552) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่องานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่า ระดับปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศด้านคน ด้านเงินและด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศด้านวัสดุสิ่งของอยู่ในระดับมาก ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ทุกงานมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านคน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และร่วมกันอธิบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการได้ถูกต้องร้อยละ 59.00 เมื่อวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ พบว่า มีเพียงปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศด้านคนและด้านการจัดการเท่านั้น ที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเงินและด้านวัสดุสิ่งของส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ชินกรณ แก้วรักษา (2554) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีความวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยศึกษากับผู้บริหารสถานศึกษาและครู กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t -test ผลการวิจัย พบว่า สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

อยู่ในระดับมาก และโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหาร ไม่แตกต่างกัน ($p > .05$)

บัวทอง นันทะจันทร์ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของโรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ครูและลูกจ้าง จำนวน 86 คน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ โรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ โรงเรียน บ้านบึง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการผลิตและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้าน ICT ด้านการเป็นผู้นำการใช้ ICT เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการทางการศึกษา และด้านการสร้างโอกาส เพิ่มขีดความสามารถและยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ โรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 มีความต้องการพัฒนา เรียงลำดับคะแนน เฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีสมรรถนะสูง ทั้งถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ รองลงมา คือ การผลิตและพัฒนาบุคลากรด้าน ICT ทั้งด้านหลักสูตร เครื่องมือ อุปกรณ์และผู้สอน และสุดท้าย คือ การพัฒนาให้มีการใช้ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office automation) อย่างครบวงจร

รัชฎาพร มีอาษา (2555) ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน ในอำเภอเมือง จังหวัด สระแก้ว จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 2) ด้านการวัดและประเมินผล 3) ด้านการพัฒนากิจกรรมแนะแนว 4) ด้านการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 5) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการพัฒนากิจกรรมแนะแนว และด้าน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก และได้เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามสถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รุ่งนภา จินดามล (2556) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ และครูผู้ปฏิบัติงาน ด้านเทคโนโลยี สภาพและปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน มีสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนควรมีการประชุมวางแผนเพื่อหาแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ และควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการมากขึ้น ควรส่งเสริมสนับสนุนและให้ความรู้แก่ครูในการผลิต และการจัดทำสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดทำบทเรียนสำเร็จรูป (CAI) หรือบทเรียนออนไลน์ (e-Learning) และควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการตัดสินใจ และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อความถูกต้อง

ทิพวัลย์ นนทเกท (2558) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด คือ ด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก น้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป อยู่ในระดับมาก ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป อยู่ในระดับน้อย รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย น้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารงบประมาณ อยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 จำแนกตามสถานภาพของบุคลากรโดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

เอกราช เครือศรี (2558) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ตามความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันโดยรวม ไม่แตกต่างกัน และตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมากที่สุด คือ ควรมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในระบบดูแลช่วยเหลือ รองลงมา คือ ควรนำข้อมูลด้านงบประมาณ และแผนการปฏิบัติงานที่เป็นปัจจุบันมาเป็นสารสนเทศของโรงเรียน และควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถส่งงานทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างถูกต้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

Gurr (2006, p. 187) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อการทำงานและการใช้ชีวิตที่เป็นทั้งผู้บริโภครและผู้สร้างความรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ศึกษาผลกระทบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่อการทำงานและการใช้ชีวิตที่เป็นทั้งผู้บริโภครและผู้สร้างความรู้ในศตวรรษที่ 21 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย โดยใช้ศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มที่ในการพัฒนาการเรียนการสอน 3 ด้าน คือ การบริการสารสนเทศ การสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน การสร้างและการใช้ความรู้ การปรับทักษะ สื่อการเรียนรู้ และแหล่งสารสนเทศ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จ คือ 1) ด้านนักเรียน คือ การมีความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการทำงาน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต แสวงหาแนวทางการจัดและการวัดผลการเรียนการเพิ่มโอกาสและโอกาสที่เสมอภาคในการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ กระตุ้นให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์และความเข้าใจระดับโลก ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากเนื้อหาที่อยู่ภายนอกห้องเรียน 2) ด้านผู้บริหารสถานศึกษาและครู คือ การพัฒนากลยุทธ์ซึ่งให้ความสำคัญต่อระยะเวลาช่วงต่าง ๆ ในการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง คุณภาพของภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ของผู้จัดระบบการศึกษาและผู้นำโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้ใช้เทคโนโลยี ผู้จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ผู้นำประชาชน และผู้นำการเปลี่ยนแปลง การมีโอกาสดำเนินการพัฒนาวิชาชีพของตนในเวลาอันเหมาะสม โดยโครงการพัฒนาวิชาชีพเหล่านี้จะต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน นอกจากนี้ การเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยกระบวนการพัฒนาวิชาชีพควรเป็นส่วนหนึ่งของงานกลยุทธ์ในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี

และการสนับสนุนแก่ครู การตระหนักถึงบทบาทใหม่ที่เพิ่มขึ้นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการทำงานเป็นทีมร่วมกับครู การออกแบบโครงการการศึกษาสำหรับครู ซึ่งรวมถึงหลักสูตรวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ครูมีความพร้อมต่อสังคมสารสนเทศและการสื่อสารและได้นำเสนออุปสรรคสำคัญของครูในการยอมรับเทคโนโลยี คือ อายุ ภาระงานที่มีขีดจำกัดเรื่องเวลา และการขาดโอกาสในการใช้เทคโนโลยี 3) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความสามารถของโรงเรียนและนักเรียนในการเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมที่มีความเร็วสูงขึ้นเรื่อย ๆ การมีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อถือได้ มีราคาเหมาะสมและสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง

Ramsay (2006, p. 212) ศึกษาเรื่อง การจัดการสอนและการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จด้วยการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาเรื่อง การจัดการสอนและการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จด้วยการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ประชากร คือ โรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ประเทศนิวซีแลนด์ โดยตั้งประเด็นในการศึกษาว่า ทำไม (Why) อะไร (What) และอย่างไร (How) ในด้านการเรียนรู้ของนักเรียน (Student learning) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสอน ด้านการตรวจสอบวิธีการ (Implementation) ความรู้ของครู และการบริหารจัดการ ซึ่งพบว่า ในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย การกำหนดประเด็น (Hit list) การกำหนดบทบาทหน้าที่ (Staff role) ด้านงบประมาณ (Budget) ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน (In-class support) การออกคำสั่งเฉพาะเจาะจง (Technical issue) การนำ (Leadership)

Rodriguez (2007) ได้ศึกษาเรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการพัฒนา พบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา เป็นสิ่งแรกที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา เป็นสิ่งที่จะยกระดับบุคคลให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต “ประสิทธิภาพของการสื่อสาร” จะทำให้นักคนมีการเปลี่ยนแปลง และเพิ่มความสามารถของสังคมในการวางรูปแบบองค์การทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและการถ่ายทอดวัฒนธรรม นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก เด็กบางคนไม่สามารถเข้าถึงได้ เพราะไม่มีโรงเรียนใกล้บ้าน ค่าอุปกรณ์การเรียนและค่าบำรุงการศึกษาที่แพง แต่เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยขยายโอกาสทางการศึกษา

จากรายละเอียดเนื้อหาสาระของบทที่ 2 ซึ่งเป็นเรื่องของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคของข้อมูลข่าวสาร การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือ มีประโยชน์อย่างมหาศาลต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะงานทางด้านวิชาการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักของกระบวนการบริหารจัดการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาคณะครู โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ซึ่งมีทั้งสิ้น 152 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (1970, p. 608) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 108 คน จากนั้นสุ่มโดยอิงทฤษฎีความน่าจะเป็นหรือเป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Probability sampling) โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) จับฉลากผู้บริหารสถานศึกษาคณะครูตามสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ตามโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีกิตติวรรณนุสรณ์	42	28
โรงเรียนเทศบาล 2 วัดกลางทুমมาวาส	41	28
โรงเรียนเทศบาล 3 วัดเกาะแก้วนครสวรรค์	28	19
โรงเรียนเทศบาล 4 เจริญอุปถัมภ์ปัญญาธร	36	28
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองพนัสนิคม	5	5
รวม	152	108

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม และแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ดังนี้

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตำแหน่ง การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตามขอบข่ายงานบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการจัดแหล่งการเรียนรู้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

2. ศึกษากรอบแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

3. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม และแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย ทั้ง 5 ด้านนี้ เป็นการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานมากที่สุด

4. สร้างแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามความมุ่งหมายของงานวิจัย จากนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีรายนามและตำแหน่งดังต่อไปนี้

5.1 ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู

อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- 5.2 นายบุญชัย ทิพยางกูร ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 4
เจริญอุปถัมภ์ปัญญาร
- 5.3 นางสาวเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนหัวถนนวิทยา
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
7. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.22-0.76
8. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกยอมรับได้ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาทั้งฉบับเท่ากับ 0.92
9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นที่มีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
10. สร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบปลายเปิด โดยหัวข้อสัมภาษณ์ วิเคราะห์จากการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้องมากที่สุด 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ ซึ่งมีคุณสมบัติ มีประสบการณ์การบริหารงานวิชาการ ไม่นต่ำกว่า 5 ปี และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในเรื่องการบริหารงานวิชาการ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่
- 10.1 นางเกล้าฟ้า ทองสนธิ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา รักษาการ
แทนผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนเทศบาล 2 วัดกลางทুমมาวาส
- 10.2 นางเบญจา ธนประสิทธิ์พัฒนา หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนเทศบาล 1
ศรีกิตติวรรณนุสรณ์
- 10.3 นางน้ำฝน ราชสมบัติ หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนเทศบาล 3
วัดเกาะแก้วนครสวรรค์

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมผลการสัมภาษณ์ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เพื่อขอประสานงานขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

2. ประสานงานขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามกลับมาทำการวิเคราะห์

การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เท่านั้น มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ลงรหัส ตรวจสอบให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกลงเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตามขอบข่ายงานบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการจัดแหล่งการเรียนรู้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) เรียงลำดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ของลิเคิร์ต (Best & Kahn, 1993, p. 247) ผู้วิจัยวิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนรายข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับมาก

3 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับน้อย
 1 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับน้อยที่สุด
 การแปลความหมายของคะแนน เพื่อวัดระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม วิเคราะห์เป็นรายด้านและโดยรวม โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 111)

ค่าเฉลี่ย

แปลความหมาย

4.50-5.00 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ

ปานกลาง

1.50-2.49 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ

น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม สถิติที่ใช้ คือ สถิติพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. วิเคราะห์ เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โดยการทดสอบค่าที (t -test)

แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์คำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม และแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Means)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง (t -Distribution)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสอง (Mean squares)
P	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
$*$	แทน	ระดับนัยสำคัญในการวิจัย กำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ($p < .05$)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม และแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ซึ่งปรากฏผลดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามเพศ

เพศ	n = 108	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	22	20.40
หญิง	86	79.60
รวม	108	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามเพศ ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.60 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 20.40

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	n = 108	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหาร/ หัวหน้างาน	14	13.00
ครู	94	87.00
รวม	108	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง ตำแหน่งผู้บริหาร/หัวหน้างาน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตำแหน่งครูคิดเป็นร้อยละ 87.00

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	n = 108	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ป.ตรี/ ป.บัณฑิต	89	82.40
ตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป	19	17.60
รวม	108	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามวุฒิการศึกษาส่วนมาก มีวุฒิการศึกษา ป.ตรี/ ป.บัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 82.40 วุฒิการศึกษา ตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.60

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	<i>n</i> = 108	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10 ปี	60	55.60
สูงกว่า 10 ปี	48	44.40
รวม	108	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนมากมีประสบการณ์ไม่เกิน 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.60 ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.40

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยรวมและรายด้าน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ	<i>n</i> = 108		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	3.99	0.49	มาก	1
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.95	0.44	มาก	4
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	3.98	0.41	มาก	2
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	3.97	0.39	มาก	3
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.95	0.45	มาก	4
รวม	3.97	0.30	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	<i>n</i> = 108		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำตารางสอน	4.01	0.71	มาก	3
2. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	4.05	0.72	มาก	1
3. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	0.63	มาก	2
4. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน	3.96	0.77	มาก	7
5. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสารผลการเรียน	3.99	0.76	มาก	5
6. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	3.99	0.85	มาก	5
7. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน	3.89	0.85	มาก	8
8. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอน	4.00	0.71	มาก	4
รวม	3.99	0.49	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำตารางสอน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	n = 108		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร	4.07	0.57	มาก	1
2. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ	3.87	0.66	มาก	5
3. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร	3.91	0.68	มาก	4
4. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำคู่มือครูด้านแนวทางการใช้หลักสูตร	3.95	0.70	มาก	2
5. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านหลักสูตร	3.92	0.65	มาก	3
รวม	3.95	0.44	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร การจัดทำคู่มือครูด้านแนวทางการใช้หลักสูตรและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านหลักสูตร

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	n = 108		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสารหลักฐานการประเมินผลการเรียน	4.01	0.65	มาก	2
2. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประมวลผล การเรียนของโรงเรียน	4.00	0.63	มาก	3
3. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแยกเป็นรายชั้นรายวิชา	4.02	0.61	มาก	1
4. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงผลการเรียน ของนักเรียนรายบุคคล	3.99	0.66	มาก	5
5. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงจำนวน นักเรียนที่จบการศึกษาและไม่จบการศึกษาตามหลักสูตร	3.95	0.64	มาก	7
6. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสร้างเครื่องมือ วัดผล และประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกต	3.98	0.54	มาก	6
7. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน	4.00	0.58	มาก	3
8. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	3.90	0.63	มาก	8
รวม	3.98	0.41	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแยกเป็น รายชั้นรายวิชา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสารหลักฐาน

การประเมินผลการเรียน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประมวลผลการเรียนของโรงเรียน และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมิน การอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา	<i>n</i> = 108		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	4.00	0.55	มาก	1
2. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	3.97	0.55	มาก	3
3. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	3.94	0.57	มาก	4
4. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	3.98	0.56	มาก	2
รวม	3.97	0.39	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บ และบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	$n = 108$		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	4.00	0.59	มาก	1
2. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.90	0.64	มาก	5
3. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนในสถานศึกษา	3.99	0.61	มาก	2
4. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับประชาชนในชุมชน	3.91	0.62	มาก	4
5. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.98	0.62	มาก	3
รวม	3.95	0.45	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนในสถานศึกษา และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลการพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมนำเสนอ จำแนกตามตำแหน่ง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร/ หัวหน้างาน		ครู		<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>n</i> = 14		<i>n</i> = 94			
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	3.81	0.23	4.02	0.51	-2.58*	.01
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.90	0.51	3.95	0.43	-0.44	.65
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผล การเรียน	3.91	0.28	3.99	0.43	-0.65	.51
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา	3.98	0.39	3.97	0.40	0.53	.95
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.91	0.55	3.96	0.43	-0.39	.69
รวม	3.90	0.25	3.98	0.30	-0.90	.36

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตำแหน่งครูมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร งานวิชาการ โดยรวมมากกว่าตำแหน่งผู้บริหาร/ หัวหน้างาน

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมนำเสนอ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ	ป.ตรี/ ป.บัณฑิต		ตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป		<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>n</i> = 89		<i>n</i> = 19			
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	3.99	0.51	3.98	0.38	0.09	.92
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.95	0.45	3.90	0.39	0.47	.63
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	3.99	0.42	3.96	0.39	0.30	.75
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา	3.97	0.39	3.97	0.44	0.03	.97
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.94	0.46	4.04	0.38	-0.88	.38
รวม	3.97	.31	3.97	0.25	0.005	.99

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้าน
ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และวุฒิการศึกษา ป.ตรี/ ป.บัณฑิต มีการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวมเท่ากันกับวุฒิการศึกษาดังแต่ ป.โท
ขึ้นไป

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมนำเสนอ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ	น้อยกว่า 10 ปี		มากกว่า 10 ปี		t	p
	n = 60		n = 48			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.05	.508	3.92	0.46	1.32	.18
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	3.97	.475	3.91	0.41	0.69	.49
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผล การเรียนรู้	3.92	.452	4.05	0.35	-1.67	.09
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา	3.94	.45	4.02	0.31	-1.06	.29
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.95	.438	3.97	0.47	-0.23	.81
รวม	3.96	.34	3.97	0.24	-0.16	.87

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมมากกว่าผู้มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี

ตอนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม สรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 “สถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

มีบรรยากาศทางวิชาการ มีบรรยากาศของการบริหารที่เอื้อประโยชน์และส่งผลโดยตรงต่อการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา” ปัจจุบันเป็นสังคมของการเรียนรู้ตลอดเวลา สามารถพัฒนาทุกงานของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ที่สถานศึกษาควรใช้ ICT (Information and communication technology) เพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน โดยเฉพาะการช่วยพัฒนา ครู อาจารย์ การช่วยให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงแหล่งความรู้อย่างทัดเทียมกัน ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “สถานศึกษาควรพัฒนาระบบบริหาร จัดการให้จับใจ มีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดเครื่องมือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการเชื่อมโยงเครือข่าย มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพและเป็นปัจจุบัน” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “สถานศึกษาควรดำเนินการจัดหา พัฒนา วัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรทัศน์ โปรเจกเตอร์ เครื่องเสียง ระบบสายไฟ ระบบอินเทอร์เน็ต ให้เพียงพอ” “ควรมีการอบรมคณะครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และติดตามประเมินผลมีความคล่องตัวในการประยุกต์ใช้ ICT (Information and communication technology) ได้เหมาะสม สะดวกรวดเร็ว และเอื้อต่อการจัดการศึกษา และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพไปพร้อมกันอย่างมีประสิทธิภาพ”

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 “สถานศึกษาควรจัดทำสาระการเรียนรู้ในรายละเอียดตามกรอบของหลักสูตรแกนกลางและจัดทำหลักสูตร เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “ควรประชุมชี้แจงคณะครูและบุคลากรให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตร และควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อประสานงานกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู และชุมชนในการวางแผน รวบรวมข้อมูล จัดทำหลักสูตร และสรุปประเมินผลการใช้หลักสูตร” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “สถานศึกษาควรมีบุคลากรครู ครบตามสาระของหลักสูตร และบุคลากรสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ หรือสถานศึกษาอาจเชิญนักวิชาการจากมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ มาช่วยจัดทำหลักสูตรให้แก่สถานศึกษา มีการกำหนดทิศทางของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ให้บรรล่วัตถุประสงค์ มีการอภิปราย การตรวจสอบ อย่างรอบคอบ ว่าการจัดการเรียนการสอนของครูได้ดำเนินตามหลักสูตรที่กำหนดไว้”

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 “ควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกและรวบรวมข้อมูลการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “ควรประชุมชี้แจงเกณฑ์การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน และควรมีการวางแผน และจัดระบบการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วม และรับรู้ถึงความสำคัญของกระบวนการการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “ควรที่จะพัฒนาคุณภาพ การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมให้ ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และทำเอกสารเผยแพร่การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตามสภาพจริงให้ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองทราบ เนื่องจากอาจยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธี การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในสถานศึกษา ซึ่งในส่วนนี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมให้ความรู้แก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียน ให้ได้รับการอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐานโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง โดยวิธีการประเมินนักเรียนหลาย ๆ วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การเข้าร่วม กิจกรรม แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง”

3.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 “สถานศึกษาควรจัดให้ระบบการประกันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกัน

คุณภาพภายนอก โดยการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวทางการศึกษาในแต่ละระดับ” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “ต้องจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากรคณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาควรเป็นปัจจุบัน โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบันทึกข้อมูล” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผลพัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “ควรประชุมชี้แจง คณะครูและบุคลากรให้เห็นความสำคัญและวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกรวบรวมข้อมูล และควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการรวบรวมสรุปรายงานผล”

3.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 “ควรเพิ่มระบบสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ Internet ในห้องสมุดและมุมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนและห้องเรียน” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 “ควรมีสถานที่ให้นักเรียนนั่งรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน และควรมีการจัดวิทยุโรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จัดหา พัฒนาปรับปรุงแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมสำคัญในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนและชุมชนร่วมกัน” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “ควรผลิตสื่อมัลติมีเดียโดยบุคลากร ครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของเนื้อหาวิชา บริหารจัดการผลิตในลักษณะ โรงเรียนในสังกัดหน่วยงานเดียวกัน และมีผู้รับผิดชอบชัดเจน มีแผนงานและนโยบายที่ต่อเนื่อง ควรมีการรวมตัว ประเมินสื่อมัลติมีเดีย ควรมีการปรับปรุงระบบ ควบคู่กับการวางรูปแบบการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑน์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องอินเทอร์เน็ต ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสื่อการเรียนการสอน ห้องพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน สวนพฤกษศาสตร์ สวนวรรณคดี สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ สวนหนังสือ สวนธรรมะ” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “หากมีพื้นที่บริเวณกว้างขวาง ควรเลือกจัดแหล่งการเรียนรู้เป็นสวนพฤกษศาสตร์ สวนวรรณคดี สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ หรือจัดเป็นที่เรียนที่อ่านหนังสือเคลื่อนที่ เป็นต้น

หากสถานศึกษามีอาคารเรียนเพียงพอ ควรจัดแหล่งการเรียนรู้ในลักษณะห้องต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด มุมหนังสือ มุมกระจายข่าว ห้องศิลปะ ห้องดนตรี ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องพยาบาล ห้องอินเทอร์เน็ต หรือห้องสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น” ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 “แต่ถ้าสถานศึกษาใดมีพื้นที่และห้องเรียนจำกัดไม่สามารถจัดแหล่งการเรียนรู้ตามที่กล่าวมาแล้วได้ก็อาจจัดสิ่งที่สถานศึกษามีอยู่อย่างจำกัดนั้น ให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ได้เช่นกัน คือ หากสถานศึกษามีพันธุ์ไม้ขึ้นต้นชนิดใด ชนิดหนึ่งอยู่ในสถานศึกษาเพียง 1 ต้น เช่น ต้นโพธิ์ ต้นไทร ต้นมะม่วง ต้นมะพร้าว ต้นมังคุด ต้นขนุน ต้นมะขาม ต้นมะยม ต้นยาง ก็สามารถเชื่อมโยงบูรณาการพันธุ์ไม้ชนิดนั้นมาสู่การเรียนการสอนได้เช่นกัน ได้ร่วมกันศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้จากพันธุ์ไม้นั้น ๆ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นต้น”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน และแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาคณะครู โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.76 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t -test)

สรุปผล

การศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม สรุปผลได้ดังนี้

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำตารางสอน

1.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ใน

ระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร การจัดทำคู่มือครูด้านแนวทางการใช้หลักสูตรและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านหลักสูตร

1.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแยกเป็นรายชั้นรายวิชา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสารหลักฐานการประเมินผลการเรียน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประมวลผลการเรียนของโรงเรียนและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมิน การอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน

1.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุป และรายงานผลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.5 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนในสถานศึกษา และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุป และรายงานผลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

2. เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตำแหน่งครูมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวมมากกว่าตำแหน่งผู้บริหาร/ หัวหน้างาน

2.2 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สรุปแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม สรุปเป็น รายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

ควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ มีบรรยากาศทางวิชาการ มีบรรยากาศของ การบริหารที่เอื้อประโยชน์และส่งผลโดยตรงต่อการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ควรพัฒนา ทักษะของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่สถานศึกษาควรใช้ ICT (Information and communication technology) เพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน การจัดเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการเชื่อมโยงเครือข่าย มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพและเป็นปัจจุบัน ควรดำเนินการ จัดหา พัฒนา วัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรศัพท์ โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง ระบบ วิทยุกระจายเสียง ระบบอินเทอร์เน็ต ให้เพียงพอ ควรมีการอบรมคณะครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิธีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และติดตามประเมินผล มีความคล่องตัวในการประยุกต์ใช้ ICT (Information and communication technology) ได้เหมาะสม สะดวกรวดเร็ว และเอื้อต่อการจัดการศึกษา และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

ควรจัดทำสาระการเรียนรู้ในรายละเอียดตามกรอบของหลักสูตรแกนกลางและจัดทำ หลักสูตรเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น ควรประชุมชี้แจง คณะครูและบุคลากรให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ โดยให้นำเทคโนโลยี สารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตร และควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อประสานงานกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู และชุมชนในการวางแผนรวบรวมข้อมูล จัดทำหลักสูตรและสรุปประเมินผลการใช้หลักสูตร มีการอภิปราย การตรวจสอบอย่างรอบคอบว่าการจัดการเรียนการสอนของครูได้ดำเนินตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกและรวบรวมข้อมูล การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และควรประชุมชี้แจงเกณฑ์การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน และควรมีการวางแผน และจัดระบบการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ควรที่จะพัฒนาคุณภาพ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง และทำเอกสารเผยแพร่การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตามสภาพจริงให้ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองทราบ

3.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

สถานศึกษาควรจัดให้ระบบการประกันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก โดยการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา ควรประชุมชี้แจง คณะครูและบุคลากรให้เห็นความสำคัญ และวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกรวบรวมข้อมูล และควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการรวบรวมสรุปรายงานผล

3.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ควรเพิ่มระบบสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ Internet ในห้องสมุดและมุมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนและห้องเรียน ควรมีสถานที่ให้นักเรียนนั่งรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน และควรมีการจัดวิทยุโรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จัดหาพัฒนาปรับปรุงแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมสำคัญในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนและชุมชนร่วมกันควรผลิตสื่อมัลติมีเดียโดยบุคลากร ครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของเนื้อหาวิชา

บริหารจัดการผลิตในลักษณะ โรงเรียนในสังกัดหน่วยงานเดียวกัน และมีผู้รับผิดชอบชัดเจน มีแผนงานและนโยบายที่ต่อเนื่องควรมีการรวมตัว ประเมินสื่อมัลติมีเดีย ควรมีการปรับปรุงระบบ ควบคู่กับการวางรูปแบบการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑ์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องอินเทอร์เน็ต ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสื่อการเรียนการสอน ห้องพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน สวนพฤกษศาสตร์ สวนวรรณคดี สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ สวนหนังสือ สวนธรรมชาติ ฯลฯ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม พบว่า

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเทศบาลเมือง พนัสนิคม ให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการและผู้บริหาร สถานศึกษา มีความสนใจและมีความตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษามากขึ้น การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจ สำคัญของการบริหารโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ได้ให้ ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา จะพิจารณาได้จากผลงาน ด้านวิชาการ เนื่องมาจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัด การเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ ลักษณะของงานนั้น ๆ สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ การพัฒนา อย่างตรงประเด็นสอดคล้องกับสภาพจริง สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้อย่าง เหมาะสมตรงกับสถานการณ์เงื่อนไขและข้อจำกัดของโรงเรียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ยังมีส่วนช่วยพัฒนางานวิชาการ โดยสร้างความสะดวกสบายและเพิ่มประสิทธิภาพในระบบงาน วิชาการด้านต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม มีกระบวนการ ดำเนินงานการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบการสื่อสาร การบริหารจัดการ ฐานข้อมูล การจัดเก็บ การประมวลผล และการสืบค้นสารสนเทศเชื่อมโยงติดต่อถึงกันได้อย่าง รวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ เช่น คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล เครื่องมือติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ โทรสาร โมเด็ม ระบบเครือข่าย ได้มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง จากเหตุผลดังกล่าว

จึงส่งผลให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญญา รัตนโกเมศ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ทั้งด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชฎาพร มีอาษา (2555) ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 2) ด้านการวัดและประเมินผล 3) ด้านการพัฒนานักกิจกรรมแนะแนว 4) ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 5) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม พบว่า มีประเด็นสำคัญรายด้านที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องของการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร ให้สามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ เช่น การส่งเสริมให้มีการสืบค้นเนื้อหาสาระความรู้จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ประกอบการเรียนการสอนสนับสนุนให้ผู้สอนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer assisted instruction: CAI) สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชฎาพร มีอาษา (2555) ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

1.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการได้นำสารสนเทศไปใช้ในการศึกษาหาข้อมูล เพื่อจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/ท้องถิ่น และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศติดต่อสื่อสาร ประสานงานด้านการใช้และการปรับปรุงหลักสูตรกับคณะครูกลุ่มสาระต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของกมล ภู่งประเสริฐ (2545) การบริหารหลักสูตร คือ การดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรของสถานศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปี รายภาคเรียน ที่เหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่นของตนเอง และมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และการเรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม

1.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด

เทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ต้องใช้โปรแกรมสำหรับการจัดการงานทะเบียนและวัดผล ซึ่งช่วยให้การบริหารงานด้านนี้ของสถานศึกษา เป็นระบบและสะดวกรวดเร็ว ใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปในงานทะเบียนวัดผลและประเมินผลการศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในงานทะเบียน และวัดผลของสถานศึกษาสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชฎาพร มีอาษา (2555) ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก

1.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด

เทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนสำคัญและความจำเป็นในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการศึกษา เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ ในการจัดทำรูปแบบการประเมินตนเอง (SAR) การนำเสนอผลงานของสถานศึกษาโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูในสถานศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตาม ประเมินผลพัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ ส่องสุข (2552) พบว่า

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก การกำหนดเกณฑ์ การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัด คือ การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการจัดระบบ โครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

1.5 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพนัสนิคม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยรวมและรายข้ออยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคมตระหนักถึงการ จัดบรรยากาศพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ทุกสถานที่ ในสถานศึกษา โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ในห้องสมุดและมุมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน และห้องเรียน ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ ส่งสุข (2552) พบว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ คือ การจัดทำเอกสาร เผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ในบริเวณใกล้เคียง และ การสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในบริเวณสถานศึกษา การสำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คุณภาพการศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ได้ทุกสถานที่

2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองพนัสนิคม จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ดังนี้

2.1 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายตำแหน่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทบาทหน้าที่หลักของครู คือ การจัด การเรียนการสอน และมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดการเรียนการสอน และบทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหาร คือ การบริหารงานในสถานศึกษาและมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริหารงาน ดังนั้น ทั้งครูและผู้บริหารจึงมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการที่ตนเองรับผิดชอบ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ จึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมธร วิจารณ์ (2550) ศึกษาวิจัยการพัฒนา ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสหวิทยาเขตรัชโยธิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนนท์ ป้องวัน (2552) ศึกษาการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของโรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวม แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของบัวทอง นันทะจันทร์ (2555) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน

บ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการศึกษา พบว่า จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ยกเว้น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทบาทหน้าที่หลักของครู คือ การจัดการเรียนการสอนและมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจัดการเรียนการสอนตลอดเวลา ทั้งด้าน การจัดทำแผนการสอน การผลิตสื่อการเรียนการสอน การบันทึกผลคะแนน การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ทำการศึกษาสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ผลการวิจัย พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระดับการศึกษา แม้จะมีความแตกต่างกัน แต่โดยหน้าที่ความรับผิดชอบต้องศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์ อาจทำให้กลุ่มผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.โท สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ทัดเทียมกับผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ ป.โท ขึ้นไป การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ เกิดจากการพัฒนาตนเองภายหลังที่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาแล้ว สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวัลย์ นนทเกท (2558) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ของบุคลากร โดยภาพรวมพบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติการสอนได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ ส่องสุข (2552) พบว่า การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น

3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ มีบรรยากาศทางวิชาการ มีบรรยากาศของการบริหารที่เอื้อประโยชน์และส่งผลโดยตรงต่อการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา เป็นสังคมของการเรียนรู้ตลอดเวลา สามารถพัฒนาทุกงานของสถานศึกษา ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ สถานศึกษาควรใช้ ICT (Information and communication technology) เพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน โดยเฉพาะการช่วยพัฒนา ครู อาจารย์ สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์การสร้างครู (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549, หน้า 4) ที่ว่า ในระยะผ่านมามี กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ต้องปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค ควรดำเนินการจัดหา พัฒนา วัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรทัศน์ โปรเจกเตอร์ เครื่องเสียง ระบบขยายเสียง ระบบอินเทอร์เน็ต ให้เพียงพอ ควรมีการอบรมคณะครูและบุคลากร เกี่ยวกับวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และติดตาม ประเมินผลการประยุกต์ใช้ ICT (Information and communication technology)

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ควรจัดทำสาระการเรียนรู้ในรายละเอียด ตามกรอบของหลักสูตรแกนกลาง เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา กับครูประจักษ์แจ้งคณะครูและบุคลากรให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาให้เหมาะสม กับสภาพท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญเพ็ญ เพียรสันเทียะ (2553) พบว่า การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ คือ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและ นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตร และควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรง ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของ สถานศึกษา เพื่อประสานงานกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู และชุมชนในการวางแผน รวบรวมข้อมูล จัดทำหลักสูตร และสรุปประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาควรมีบุคลากรครู ครอบคลุมสาระของหลักสูตร และบุคลากรสามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของยอดชาย คำชาย (2550) พบว่า โรงเรียนควรมีระบบติดตามการใช้หลักสูตร และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น หรือสถานศึกษาอาจเชิญนักวิชาการจาก มหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ มาช่วยจัดทำหลักสูตรให้แก่สถานศึกษา มีการกำหนด

ทิศทางของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีการอภิปรายการตรวจสอบอย่างรอบคอบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูได้ดำเนินตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกและรวบรวมข้อมูลการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และควรประชุมชี้แจงเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดผลที่ได้มาตรฐาน และควรมีการวางแผนและจัดระบบการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของยอดชาย คำชาย (2550) พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหา คือ ขาดการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลตลอดจนการวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น ควรที่จะพัฒนาคุณภาพ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ใหญ่เลิศ (2554) พบว่า ควรส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผล ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการประเมินตามสภาพจริง และการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

3.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาควรจัดให้ระบบการประกันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ควรประชุมชี้แจงคณะครูและบุคลากรให้เห็นความสำคัญและวิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกรวบรวมข้อมูล และควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรงในการรวบรวมสรุปรายงานผล สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ สังสุข (2552) พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ มีการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนบุคลากรคณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

3.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ควรเพิ่มระบบสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ Internet ในห้องสมุดและมุมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนและห้องเรียน ควรมีสถานที่ให้นักเรียนนั่งรับชมรายการโทรทัศน์ เพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน และควรมีการจัดวิทยุ

โรงเรียนเพื่อประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จัดหาพัฒนาปรับปรุงแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมสำคัญในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนและชุมชนร่วมกัน ควรผลิตสื่อมัลติมีเดีย โดยบุคลากร ครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของเนื้อหาวิชา บริหารจัดการผลิตในลักษณะโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานเดียวกัน และมีผู้รับผิดชอบชัดเจน มีแผนงานและนโยบายที่ต่อเนื่อง ควรมีการรวมตัว ประเมินสื่อมัลติมีเดีย ควรมีการปรับปรุงระบบ ความรู้กับการวางรูปแบบการจัดสรรงบประมาณ ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ สังสุข (2552) พบว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ คือ การสร้างแหล่งเรียนรู้แก่นักเรียน เช่น มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑ์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องอินเทอร์เน็ต ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องสื่อการเรียนการสอน ห้องพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน สวนพฤกษศาสตร์ สวนวรรณคดี สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ สวนหนังสือ สวนธรรมชาติ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ควรควรดำเนินการจัดหา พัฒนา วัสดุ อุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรทัศน์ โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง ระบบสายพายุ ระบบอินเทอร์เน็ต อย่างเพียงพอ ส่งเสริมครูผู้สอนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเครื่องมือในการสอน
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ควรประชุมชี้แจงคณะครูและบุคลากร ให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ โดยให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ควรส่งเสริมให้บุคลากรฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลต่าง ๆ
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ควรดำเนินการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้บันทึกรวบรวมข้อมูล
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ควรเพิ่มระบบสืบค้นข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ Internet ในห้องสมุดและมุมต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการดำเนินงานการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
3. ควรมีการศึกษา การดำเนินงานการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์พิบูลย์.
- กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: เมธีทิพย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- กิตติมา ปริดีดิถ. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรภาพพิมพ์.
- คมกฤษ สมสาร. (2551). ปัญหาการบริหารงานโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ครรชิต มัลลวงศ์. (2544). รายงานสำรวจสถานภาพและความพร้อมในการใช้งานคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ.
- ฉิมกรณ แก้วรักษา. (2554). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา. (2546). การบริหารงานวิชาการ. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐนันท์ ป้องวัน. (2552). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดุยทิ บุญกระพือ. (2556). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในฝัน อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2551). เครื่องมือการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: รัตนไทร.
- ทิพวัลย์ นนทเกท. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 3(1), 47-56.

เทศบาลเมืองพนัสนิคม. (2558). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองพนัสนิคม พ.ศ. 2558-2561. ชลบุรี: เทศบาลเมืองพนัสนิคม.

นิพนธ์ เทศวงศ์. (2541). สภาพปัญหาและการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บัวทอง นันทะจันทร์. (2555). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์. (2544). e-Learning การเรียนรู้ในสังคมแห่งการเรียนรู้. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 16(1), 7-15.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปิ่นนคร วิจารย์. (2550). การพัฒนาเครือข่ายระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสหวิทยาเขตรัชโยธิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 2. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. (2545, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 16.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2547, 23 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 22-23.

พัชรินทร์ สนชีวนิช. (2549). ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน ตามทัศนะของบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พิเชษฐ์ เทียมชัยภูมิ. (2553). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากุศุม 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- พิเชษฐ์ ส่งสุข. (2552). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพียงเพ็ญ เพียรสันเทียะ. (2553). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพฑูรย์ สิงห์ตา. (2547). การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนาระบบสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2527). การศึกษากับการพัฒนาชนบท: ปรัชญาการศึกษา. ม.ป.ท.
- ไพรัช รัชพงษ์ และพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์. (2541). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาแห่งชาติ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2546). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 9-12. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มันทนา ไหร่สกุล. (2553). การพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครูโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายจตุนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยอดชาย คำชาย. (2550). การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนหนองบัวพิทยาคม อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัชฎาพร มีอาษา. (2555). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รัชนิมณูช สุวรรณกาญจน์. (2550). ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน
ของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รุ่งนภา จินดามล. (2556). การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กาฬสินธุ์ เขต 3. วารสารมหาวิทยาลัย นครพนม, 3(3), 98-107.
- รุจิร ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม. (2543). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:
บุ๊คพอยท์.
- รุจิร ภู่อาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- วรุฒม์ บุณสรพรพิทธิ์. (2552). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอเขาค้อ จังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว
เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วสันต์ สุริชัย. (2551). ความต้องการของครู ผู้บริหารและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในการพัฒนาวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศันสนีย์ เครือชะเอม. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารกับคุณภาพ
การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ เหมือนดาว. (2552). ปัจจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่องานวิชาการของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2. ม.ป.ท.
- สันติ บุญภิรมย์. (2547). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2549). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2549-2559).
เข้าถึงได้จาก <http://www2.Techinchan.ac.th/~sc/index.php>
- สุชุม เฉลยทรัพย์. (2548). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โครงการศูนย์หนังสือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุชุม เฉลยทรัพย์. (2550). ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในสายตาประชาชน:
กรณีศึกษาชุมชนสวนอ้อย (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สุชาดา กิระนันท์. (2542). เทคโนโลยีสารสนเทศทางสถิติ: ข้อมูลในระบบสารสนเทศ.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาดา ศิริสุวรรณ. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ
มัธยมศึกษา อำเภอบางเสาธง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สุชาติ ไหญ่เลิศ. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.

สุณิสา ศิลปสร. (2551). การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน: ศึกษากรณี
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรัตน์ เสาร์อน. (2555). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในจังหวัด
เชียงราย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

อภิญญา รัตนโกเมศ. (2552). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุดรธานี เขต 3.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิจการวัฒน์. (2528). หลักและแนวทางในการจัดการนิเทศ
ภายในสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์น.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). เทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.

เอกราช เครือศรี. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์.

- Best, J. W. (1981). *Research in education* (4th ed.). Englewood. Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychology testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Fiste, R. S. (1957). *The task of educational administration in administrative behavior in education*. New York: Harper and Row.
- Gurr, D. (2006). The impact of information and communication technologies on informal scholarly scientific communication: A literature review. Retrieved from http://www.glue.umd.edu/~cpikas/878/Pikas_The_Impact_of_ICTs_on_ISSC_0506.pdf
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Mattox, D. D. (1987). A study of in-service needs of Illinois public school elementary principals. *Dissertation Abstracts International*, 38(12), 7061-A.
- Miller, V. (1965). *Administration of American school*. New York: Mc Millan.
- Miller, W. C. (1981). Staff morale school climate, and educational productivity. *Educational Leadership*, 38(6), 483-486.
- Ramsay, M. (2006). *The takeover panel-an empirical study*. n.p.
- Rodriguez, D. (2007). Community-based management through ecotourism in Bahia de los Angeles. *Research*, 84, 114-118.
- Sergiovanni, T. J. (1980). *Education governance and administration*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- UNESCO. (1980). *Strategies and procedures in developing and implementing curriculum. In Report of Workshop*. Bangkok: UNESCO.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. นายบุญชัย ทิพย์างกูร ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาล 4
เจริญอุปถัมภ์ปัญญาร
3. นางสาวเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ หัวหน้างานวิชาการ โรงเรียนห้วยถนนวิทยา

ภาคผนวก ข

- ตำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- ตำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
- ตำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218.8/ ว.1263

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

19 ธันวาคม พ.ศ. 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

- สิ่งที่แนบมาด้วย 1. คำโครงการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย นางพิมล โชติธนอธิวัฒน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58920422 ได้รับความเห็นชอบทำ งานนิพนธ์ เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองพนัสนิคม โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภายู ชีระวนิชตระกูล เป็นประธานกรรมการควบคุม งานนิพนธ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ เครื่องมือของนิสิต ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาในความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218.8/ ว.1264

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

22 ธันวาคม พ.ศ. 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน

ด้วย นางพิมล โชติธนอริวัฒน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58920422 ได้รับความเห็นชอบทำ งานนิพนธ์ เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองพนัสนิคม โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภยา ชีระวนิชตระกูล เป็นประธานกรรมการควบคุม งานนิพนธ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษามีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาในความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218.8/ ว.1265

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

24 ธันวาคม พ.ศ. 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นางพิมล โชติธนอริวัฒน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 58920422 ได้รับความเห็นชอบทำ งานนิพนธ์ เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองพนัสนิคม โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภยา ชีระวนิชตระกูล เป็นประธานกรรมการควบคุม งานนิพนธ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาในความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ค

- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
- แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับหาข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้นจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และด้านส่วนตัวของผู้ตอบแต่ประการใด
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ จะนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์หาผลรวมสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่และสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ขอความกรุณาแสดงความคิดเห็น โดยตอบคำถามในแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการบริหารการศึกษา

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางพิมล โชติธนธวัฒน์
 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหาร/ หัวหน้างาน

☐ ครู

3. วุฒิการศึกษา

☐ ป.ตรี/ ป.บัณฑิต

☐ ตั้งแต่ ป.โทขึ้นไป

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

☐ ไม่เกิน 10 ปี

☐ สูงกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาของท่านว่ามีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพที่เป็นจริงในความเห็นของท่าน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับมาก

3 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับน้อย

1 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับน้อยที่สุด

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ	ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา					
1.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำตารางสอน					
1.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้					
1.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน					
1.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสารผลการเรียน					
1.6 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
1.7 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน					
1.8 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอน					
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา					
2.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร					
2.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ					
2.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร					
2.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำคู่มือครูด้านแนวทางการใช้หลักสูตร					
2.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านหลักสูตร					
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน					
3.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสารหลักฐานการประเมินผลการเรียน					
3.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประมวลผลการเรียนของโรงเรียน					
3.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแยกเป็นรายชั้นรายวิชา					

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ	ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล					
3.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาและไม่จบการศึกษาตามหลักสูตร					
3.6 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกต					
3.7 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน					
3.8 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์					
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา					
4.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา					
4.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา					
4.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา					
4.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา					
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้					
5.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้					
5.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้					
5.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนในสถานศึกษา					
5.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับประชาชนในชุมชน					
5.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้					

6. อื่น ๆ โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลและหาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม มีทั้งสิ้น 2 ตอน ได้แก่
 2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสภาพผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาและแนวทางการพัฒนาอื่น ๆ
 3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับหาข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้นจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และด้านส่วนตัวของผู้ตอบแต่ประการใด
 4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ จะนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์หาผลรวมสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่และสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ขอความกรุณาแสดงความคิดเห็น โดยตอบคำถามในแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการบริหารการศึกษา

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางพิมล โชติธนอธิวัฒน์
 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง.....ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง.....ปี

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ

คำชี้แจง โปรดเรียงลำดับความสำคัญแนวทางการพัฒนา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของท่านและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาอื่น ๆ

1. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ
ที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์

วันที่.....

เวลา.....

ภาคผนวก ง

แบบการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

การวิจัย เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

ผู้วิจัย นางพิมล โชติธนอริวัฒน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อความในแบบสอบถามสำหรับการวิจัยแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสม
สอดคล้องหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องต่อไปนี้

+ 1 ถ้าเห็นว่ายสอดคล้อง

0 ถ้าไม่แน่ใจ

- 1 ถ้าเห็นว่ายไม่สอดคล้อง

คำอธิบาย งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและหาแนวทางการพัฒนา
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล
เมืองพนัสนิคม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม

คำถามสำหรับการวิจัย	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			
	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา				
1.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำตารางสอน				
1.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้				
1.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน				
1.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสาร ผลการเรียน				
1.6 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอน ที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน				
1.7 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการจัดการเรียนการสอน				

คำถามสำหรับการวิจัย	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			
	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1.8 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ด้านการจัดการเรียนการสอน				
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา				
2.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร				
2.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ				
2.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร				
2.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำคู่มือครูด้านแนวทางการใช้หลักสูตร				
2.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านหลักสูตร				
3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน				
3.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บหรือบันทึกเอกสาร หลักฐานการประเมินผลการเรียน				
3.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประมวลผลการเรียนของ โรงเรียน				
3.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน โดยแยกเป็นรายชั้นรายวิชา				
3.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงผลการเรียนของนักเรียน รายบุคคล				
3.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการแสดงจำนวนนักเรียนที่จบ การศึกษาและไม่จบการศึกษาตามหลักสูตร				
3.6 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผล เช่น แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบสังเกต				
3.7 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมิน การอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน				
3.8 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์				

คำถามสำหรับการวิจัย	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			
	+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา				
4.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา				
4.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา				
4.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา				
4.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา				
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้				
5.1 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้				
5.2 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้				
5.3 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนในสถานศึกษา				
5.4 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับประชาชนในชุมชน				
5.5 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสรุปและรายงานผลการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้				

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน

ภาคผนวก จ

- ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
- ค่าอำนาจจำแนก
- ค่าความเชื่อมั่น

ตารางที่ 15 ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	แปลผล
1	0	1	1	0.67	ใช้ได้
2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	-1	0	1	0.00	ตัดทิ้ง
6	1	1	0	0.67	ใช้ได้
7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	0	1	0.67	ใช้ได้
10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	-1	1	1	0.33	ตัดทิ้ง
13	0	1	1	0.67	ใช้ได้
14	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	1	1	0	0.67	ใช้ได้
17	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20	1	0	1	0.67	ใช้ได้
21	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1.00	ใช้ได้
24	1	1	0	0.67	ใช้ได้
25	1	1	1	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	แปลผล
28	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 16 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)
1	0.45	16	0.66
2	0.29	17	0.67
3	0.28	18	0.70
4	0.24	19	0.55
5	0.25	20	0.44
6	0.42	21	0.76
7	0.23	22	0.38
8	0.48	23	0.58
9	0.23	24	0.57
10	0.51	25	0.54
11	0.68	26	0.22
12	0.59	27	0.37
13	0.58	28	0.60
14	0.68	29	0.29
15	0.61	30	0.39

หมายเหตุ: ค่าอำนาจจำแนกที่น้อยที่สุด 0.22

ค่าอำนาจจำแนกที่มากที่สุด 0.76

จำนวนแบบสอบถาม 30 ข้อ

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .92